

สปป.ลาว - หลวงพระบาง

อุณหภูมิ : อุณหภูมิ อากาศคล้ายกับภาคเหนือของไทย

เวลา : เวลาในประเทศลาวเท่ากับประเทศไทย

ภาษา : ภาษาไทยและภาษาลาว คุยกันได้สบายมากค่ะ

ไฟฟ้า : 220 โวลต์ สามารถเสียบชาร์จอุปกรณ์มือถือ หรือกล้องถ่ายรูปได้ตามปกติ

ระบบเงินตรา : สกุลเงินของลาวคือ กีบ มีอัตราแลกเปลี่ยนประมาณ 1 บาท / 250-280 กีบ (ไปแลกที่หลวงพระบางได้เลยค่ะ) การใช้จ่ายในประเทศลาวสามารถใช้ได้ทั้งเงินไทย เงินกีบได้ทุกที่ค่ะ

สำหรับนักท่องเที่ยว ถ้าคิดจะไปเที่ยวลาว คงต้องวางแผนกันหน่อยว่าจะไปเที่ยวไหน ก็วัน เพราะนั่นหมายถึงการเลือกที่จะเอกสารผ่านแดนที่เหมาะสม คือถ้าเราจะไปเที่ยวแค่เวียงจันทน์ เราสามารถทำแค่บัตรผ่านแดนก็พอเพียงค่ะ เพราะเข้าออกแบบ 3 วัน 2 คืนได้ แต่ออกนอกเมืองโดนตรวจละก็ยุ่งเลย แต่หากจะมาเที่ยวหลวงพระบางแล้ว แนะนำให้พก Passport มาดีที่สุด เพราะจะเข้าประเทศลาวได้ 30 วัน และไปที่ไหนก็ได้ไม่จำกัดพื้นที่

การเข้าประเทศด้วย Passport ก็ไม่ใช่เรื่องยุ่งยากสำหรับคนไทยค่ะ เพียงแค่นำไปประทับตราที่ด่าน เพื่อผ่านแดนเท่านั้น ใครนั่งรถประจำทางเข้าไปเขาก็จอดรถให้เวลาเรา ไปทำประทับตราจนกว่าจะเรียบร้อยก็ขึ้นรถเข้าสู่ลาวได้เลย ขั้นตอนก็ไม่ได้นาน กรอกเอกสารผ่านแดนนิดหน่อยเท่านั้นไม่เกิน 10 นาทีก็เสร็จ (ถ้าคนไม่เยอะนะค่ะ)

**ประเทศลาวเป็นประเทศที่คนไทยไม่ต้องทำวีซ่านะค่ะ เพียงแค่มีพาสปอร์ตก็สามารถเข้าประเทศลาวได้เลย

เอกสารผ่านแดนเข้าประเทศลาวมี 3 ประเภท คือ

1) หนังสือเดินทาง (Passport) ใช้สำหรับประชาชนไทย ลาว และประชาชนประเทศที่สาม ระยะเวลาพำนักไม่เกิน 1 เดือน สามารถเดินทางไปได้ทั่วประเทศ และพำนักอยู่นอกพื้นที่ชายแดนที่กำหนดไว้ในความตกลงได้ ค่ะ

2) หนังสือผ่านแดน (Border Pass) ใช้เฉพาะประชาชนไทยและลาว ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ชายแดนที่ระบุไว้ในความตกลงเท่านั้น มีอายุ 1 ปี ระยะเวลาพำนักไม่เกิน 3 วัน 2 คืน โดยจะต้องอยู่ในพื้นที่ชายแดนที่กำหนดไว้ในความตกลงเท่านั้น และต้องเดินทางกลับออก ณ ช่องทางที่ผ่านเข้ามาค่ะ

3) หนังสือผ่านแดนชั่วคราว (Temporary Border Pass) ใช้สำหรับประชาชนไทยและลาว ที่มีภูมิลำเนาอยู่นอกพื้นที่ชายแดนที่ระบุไว้ในความตกลงใช้ได้ครั้งเดียว ระยะเวลาพำนักไม่เกิน 3 วัน 2 คืน ใช้หลักปฏิบัติเหมือน (2) คือ จะต้องอยู่ในพื้นที่ชายแดนที่กำหนดไว้ในความตกลงเท่านั้น และต้องเดินทางกลับออก ณ ช่องทางที่ผ่านเข้ามา ...อธิบายเพิ่ม หมายความว่า ถ้าเราเข้าแดนจากด่านที่หนองคาย เราก็ต้องกลับมาแสดงบัตรออกที่ด่านหนองคายเหมือนเดิม เข้าด่านไหนก็ออกด่านนั้น และไปไหนได้ไม่ไกล ออกนอกจังหวัดชายแดนไม่ได้ด้วยค่ะ

ส่วนด่านที่จะข้ามแดนไปเที่ยวหลวงพระบาง เรายินยอมกันไป ไม่กี่จุดค่ะ ถ้ามาทางรถ ก็จะมีจุดหลักๆ 2 จุดคือ ทางด่านหนองคาย (สะพานมิตรภาพไทย-ลาว) แล้วก็อีกจุดที่ เชียงของ ปัจจุบันมีรถประจำทางวิ่งจากเชียงใหม่ ผ่านเชียงของ เข้าไปหลวงพระบาง ส่วนการเดินทางทางเรือ ก็นิยมมากขึ้นที่เชียงของค่ะ เพราะฉะนั้นเรามารู้จักข้อมูลที่ด่านทั้งสองกันนิดหน่อย คือ ที่หนองคาย และเชียงของ ตอนนี้มีเปิดใหม่อีกหนึ่งจุดที่จะไปหลวงพระบางได้สะดวกคือ ด่านบ้านห้วยโก๋น จ.น่าน ค่ะ

ด่านตรวจคนเข้าเมืองหนองคาย

- เปิดให้บริการทุกวัน 06.00 น. – 22.00 น.
- รถโดยสารคันสุดท้ายหมด 21.30 น.
- ค่าโดยสาร รถเมล์ข้ามสะพาน 20 บาทต่อคน
- ค่าเข้าลาว (ค่าเหยียบแผ่นดิน) คนละ 50 บาท (ราคาอาจมีการเปลี่ยน)

แปลงได้นะคะ) วันเสาร์ อาทิตย์ จะมีราคาเพิ่มอีกนิดหน่อยด้วยค่ะ เป็นเหมือนค่า
ล่วงเวลาทำงานของเขา

ข้อมูลเพิ่มเติมที่ : <http://nongkhai.immigration.go.th/>

ด่านตรวจคนเข้าเมืองเชียงของ

เปิดเวลา 08.00-18.00 น. ติดต่อกกรอกแบบฟอร์มขอผ่านแดนที่ศูนย์อำนวย
การรักษาความมั่นคงภายใน ในบริเวณที่ว่าการอำเภอเชียงของได้ทุกวัน เตรียม
รูปถ่าย 1 นิ้ว 2 รูป และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน 1 ชุด พร้อมเงินค่าธรรมเนียม
30 บาท โดยจะเสียค่าเหยียบแผ่นดินที่ฝั่งประเทศลาว 50 บาท ...(ราคาอาจมีการ
เปลี่ยนแปลงได้นะคะ)

ไปหลวงพระบางจากทางน่านโดยทางรถ

- การเดินทางเริ่มต้นจาก อ.เมือง เดินทางสู่ อ.เฉลิมพระเกียรติ อำเภอ
สุดท้ายชายแดนของจังหวัดน่าน ระยะทาง 140 กิโลเมตร หลังจากนั้นเดินทางต่อ
ไปยังเมืองเงิน หลังจากนั้นใช้เส้นทางหมายเลข 4 เป็นระยะทางประมาณ 35
กิโลเมตรถึงเมืองหงสา (เขตเศรษฐกิจพิเศษ) ต่อถึงเมืองไชยบุรีและเมืองหลวง
พระบาง รวมระยะทางทั้งสิ้น 378 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 6-7 ชั่วโมง
ขึ้นอยู่กับสภาพอากาศเป็นสำคัญ

ทริปนี้เราเลือกเส้นทางใหม่คือ

ไปหลวงพระบางจากทางน่านโดยล่องแม่น้ำโขง

- การเดินทางเริ่มต้นจาก อ.เมือง เดินทางสู่ อ.เฉลิมพระเกียรติ อำเภอ
สุดท้ายชายแดนของจังหวัดน่าน ระยะทาง 140 กิโลเมตร คดเคี้ยวผ่านป่าเขา
หลายร้อยโค้ง (เตรียมยาแก้เมา ยาลม ยาตม ยาอม ยาหม่อง ให้พร้อมนะค่ะ)

เมื่อถึงด่านห้วยโก๋น ต้องเรียงแถวผ่านด่านศุลกากรเพื่อทำการถ่ายรูปและ
ทำพาสปอร์ตตามระเบียบ (ไม่สามารถทำพาสปอร์ตกลุ่มได้ โดยเฉพาะเรากลับจาก
หลวงพระบางโดยทางเครื่องบิน) หลังจากนั้นก็เดินทางด้วยรถตู้ประจำทางที่นั่น
(เพราะเค้าต้องมีพาสปอร์ตรถ เป็นสติ๊กเกอร์ติดท้ายรถ รูปตัว T ในวงรี ได้ข่าวว่า
การทำสติ๊กเกอร์ติดท้ายรถ ยุ่งยากมาก ดังนั้นราคาเหมารถจากจุดนี้ไปท่าเรือ

ปากแควนประมาณ 40 กว่ากิโลเมตร ราคาเที่ยวเดียว 10,000 บาทต่อคัน (โหดมาก
ค่ะ)

เมื่อผ่านชายแดนต่อไปยังเมืองเงิน สปป.ลาว เพื่อไปยังท่าเรือปากแควนอีก
ระยะทางประมาณ 40 กิโลเมตร หลังจากนั้นลงเรือที่ทำเรือปากแควนเพื่อล่องเรือต่อ
ไปยังเมืองหลวงพระบาง ระยะทาง 90 กิโลเมตร (ทางน้ำ) โดยใช้เวลาเดินทางล่อง
เรือประมาณ 5 ชั่วโมง ก็จะถึงเมืองมรดกโลก “หลวงพระบาง”

หมายเหตุ ถ้าเดินทางกลับเส้นทางเดิมโดยทางเรือ จากลาวที่ปากแควน-
เมืองเงิน-ด่านชายแดนห้วยโก๋น น่าน รวมระยะเวลาล่องเรือทวนกระแสน้ำประมาณ
7 ชั่วโมงค่ะ

ด่านชายแดนห้วยโก๋น อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.น่าน

อำเภอเฉลิมพระเกียรติ เป็นอำเภอเล็กๆ ของจังหวัดน่าน อยู่ติดชายแดน
ทางตอนเหนือสุดของจังหวัดน่าน มีความน่าสนใจตรงที่มีด่านชายแดนไทย-ลาว
ห้วยโก๋น-น้ำเงิน ที่เปิดให้คนไทยและลาวติดต่อค้าขายกันได้ รวมถึงเป็นเส้นทางที่
จะสามารถเดินทางออกไปยังหลวงพระบางของลาว หรือเมืองสิบสองปันนาของจีน
ได้อย่างสะดวก

ตลาดนัดชายแดนบ้านห้วยโก๋น อยู่บริเวณด่านผ่านแดนบ้านห้วยโก๋น ด่าน
ตรงข้ามคือเมืองน้ำเงิน แขวงไชยะบุรี สปป.ลาว อยู่ห่างจากเมืองน่าน 138 กิโลเมตร
ตลาดนัดชายแดนห้วยโก๋นจะมีทุกวันเสาร์ เริ่มตั้งแต่เวลาเช้าไปจนถึงประมาณใกล้
เที่ยง สินค้าที่จำหน่าย ได้แก่ ผ้าทอลายน้ำไหลฝีมือชาวไทลื้อของเมืองเงิน สินค้า
อุปโภคบริโภค เช่น ของป่า เป็นต้น ด่านชายแดนบ้านห้วยโก๋น อนุญาตให้ประชาชน
ไทย-ลาว เข้าออกด่านทุกวัน ระหว่างเวลา 08.00-17.00 น.

ด่านสากลน้ำเงิน นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เป็นต้นมา ตั้งแต่ด่านห้วยโก๋น-
ด่านเมืองเงิน เปิดเป็นด่านสากลเรียบร้อยแล้วนั้น ด่านแห่งนี้ก็ได้เปิดขึ้นให้ผู้คนจาก
ทั่วสารทิศเดินทางผ่านเข้ามา โดยเฉพาะการข้ามไปเยือนดินแดนมรดกโลก หลวง
พระบาง และรวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวในเขตแขวงไชยะบุรี ซึ่งมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่า
สนใจหลายแห่งด้วยกัน เช่น เมืองเงิน เมืองหงสา สปป.ลาว ที่ยังคงความเป็นวิถี

การดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย มีวัดวาเก่าแก่ให้เยี่ยมชม

ล่องเรือแม่น้ำโขง น่าน-หลวงพระบาง สำหรับการเดินทางสู่หลวงพระบาง ผ่านเส้นทางน่านนั้น เมื่อเทียบกับเส้นทางอื่นหรือด่านสากลด้วยกัน ด่านแห่งนี้จะมีระยะทางไปหลวงพระบางที่ใกล้ที่สุด ประมาณ 200 กิโลเมตร แบ่งเป็นสองช่วงคือ ทางรถยนต์และทางเรือ โดยทางรถยนต์จะเริ่มที่ จ.น่านไปสิ้นสุดที่ท่าเรือปากห้วยแคน (เส้นทางสายใหม่) ส่วนทางเรือจะไปลงเรือที่ ปากห้วยแคน เลยจากท่าห้วยโก๋นไปประมาณ 45 กิโลเมตร จากนั้น ล่องเรือไปตามลำน้ำโขง ชมวิวทิวทัศน์ตระการตาสองฝั่งประมาณ 5 ชั่วโมง ก็เป็นอันถึงหลวงพระบาง

เส้นทางออฟโรด สู่หลวงพระบาง นอกจากนั้น สำหรับท่านผู้ชอบการผจญภัย ชอบการขับรถเที่ยว ก็สามารถนำรถยนต์ส่วนตัวข้ามผ่านแดนไปเมืองต่างๆ ฝั่งลาว รวมไปถึงยังเมืองหลวงพระบาง การเดินทางต้องผ่านไปยังตัวแขวงไชยะบุรี จากนั้นไปลงแพขนานยนต์ข้ามแม่น้ำโขง แล้วขับเลียบแม่น้ำโขงและขุนเขาไปยังหลวงพระบางอีกทีหนึ่ง เส้นทางนี้นับเป็นเส้นทางออฟโรดเลยทีเดียว การเดินทางค่อนข้างยากลำบาก แต่ก็ไม่ยากเกินกว่าจะไปเยือน

เที่ยวลาวใกล้ๆ เมืองน่าน เมืองเงิน-เมืองหงสา

เมืองเงิน เป็นเมืองหน้าด่านเมืองแรกของฝั่งลาว เป็นชุมชนชาวลื้อขนาดใหญ่ หรืออาจเรียก **“ไทยลื้อ”** เมื่ออยู่ในเขตแดนไทย เป็นกลุ่มชาติดั้งเดิมในอาณาจักรสิบสองปันนา และว่ากันว่ากลุ่มชาวลื้อที่ยังคงวัฒนธรรมชาวไตดั้งเดิมไว้ได้มากที่สุดกลุ่มหนึ่ง ในเมืองเงิน นักท่องเที่ยวสามารถชมบ้านเรือน ชมผู้คน ชมศิลปะสถาปัตยกรรมชาวลื้อในวัดและชมวิถีชีวิตของชาวเมืองเงินชุมชน

เมืองหงสา มีฐานะเป็นอำเภอหนึ่งของแขวงไชยะบุรี เขตปกครองระดับจังหวัดของลาว ที่ครอบครองพื้นที่ฝั่งขวาแม่น้ำโขงทางตอนเหนือทั้งหมด ในอดีตเมืองหงสาเคยเป็นเมืองเอกของแขวงไชยะบุรีมาก่อนที่จะย้ายไปอยู่ที่ตั้งปัจจุบัน และเลี้ยวหนึ่งของความเป็นมาชาวเมืองหงสา มีจารึกไว้บนแผ่นศิลา ซึ่งพบที่วัดไตรภูมิ บ้านไชยะบุรี ปากแม่น้ำสงคราม นครพนม ความเกี่ยวข้องกันคือ เมื่อปี พ.ศ. 2351 **“พญาหงสาวะดี”** หรือท้าวหม้อ ได้นำผู้คนประมาณ 100 คนจากเมืองหงสา ฝั่ง

ซ้ายแม่น้ำโขง ตั้งอยู่เยื้องกันกับเมืองหลวงพระบางซึ่งอยู่ฝั่งขวาแม่น้ำโขง พญาหงสาวะดี ได้ล่องแม่น้ำลงมาทางใต้จนถึงปากแม่น้ำสงคราม พบว่าเป็นที่ทำเลที่อุดมสมบูรณ์ จึงกลับไปนำผู้คนจากเมืองหงสามาอีก 500 คน และตั้งเมืองใหม่ขึ้นที่บริเวณปากแม่น้ำสงครามนี้ ใช้นามเมืองตามเดิมที่พวกเขาย้ายถิ่นฐานกันมาว่า “ไชยบุรี” (ซึ่งเป็นอีกชื่อหนึ่งที่ถูกตั้งอย่างเป็นทางการของเมืองหงสา)

ตัวเมืองหงสา ตั้งอยู่บริเวณที่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 600 เมตร อยู่ริมลำน้ำแฉะ ห่างจากแม่น้ำโขงบริเวณท่าช่วงประมาณ 25 กิโลเมตร และห่างจากตัวเมืองไชยบุรี 96 กิโลเมตร จากการที่อยู่ห่างจากแม่น้ำโขงและเส้นทางรถยนต์จากเมืองหลักนั้น ทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ในวันนี้เมืองหงสา ยังคงเงียบสงบในภาพของชุมชนที่ห่างไกลและแวดล้อมไปด้วยท้องทุ่งนาข้าว มีขุนเขารายรอบอยู่ห่างออกไป

การเที่ยวเมืองหงสา นั้น ถึงจะเป็นเมืองเล็กๆ แต่ก็พอจะมีอะไรให้เที่ยวชมอยู่บ้างสำคัญอยู่ที่ต้องก้าวอย่างอย่างช้าๆ เรื่อยๆ ชมบ้านเรือน ผู้คน ท้องทุ่งนา ช้างม้า วัว ควาย ที่เมืองหงสา นี้ ช้างยังคงเป็นเพื่อนคู่ชีวิต คู่กายในวิถีทำกินของชาวเมืองหงสา เพราะว่ามีช้างอยู่มากมาย และยังมีงานช้างเหมือนที่สุรินทร์ของไทย เวลาถึงงานช้างนั้น จะมีช้างมาชุมนุมกันประมาณเป็นพันๆ เชือก ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจะเข้ามาขี่ช้างเที่ยวชมป่ากันเยอะหรือจะแวะเวียนชมศิลปกรรมในวัดที่มีอยู่ 9 วัด ได้แก่ วัดสีบุนเฮือง (วัดสีบุญเรือง) วัดทุ่ง วัดดอนไซ วัดโพนไซ วัดนาสาน วัดจอมแจ้ง วัดดอนแก้ว วัดจำปา และวัดสีมุงคูน (วัดสีมุงคูล) และต้องไม่ลืมไปสักการะพระธาตุบนเนินเขาด้านหลังของย่านตัวเมือง

น่าน...จึงเป็นเส้นทางในการเปิดประตูสู่หลวงพระบางและดินแดนอินโดจีนที่น่าควรมาเยี่ยมชม...

การทำเรื่องผ่านแดน น่าน-ลาว

1. ใช้หนังสือผ่านแดน (Passport) ประทับตราที่ฝั่งไทย (หัวขี้กั่ม) และฝั่งลาว (น้ำเงิน) โดยสามารถเดินทางท่องเที่ยวอยู่ในประเทศลาวได้ไม่เกิน 30 วัน (อย่าลืมดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทางให้เรียบร้อย)

2. ใช้บัตรผ่านแดนชั่วคราว (Border Pass) สามารถทำบัตรผ่านแดนได้ ที่ว่าการอำเภอเฉลิมพระเกียรติและศาลากลางจังหวัดน่าน ซึ่งต้องเตรียมหลักฐาน ในการทำบัตรผ่านแดนคือ รูปถ่าย 2 นิ้ว จำนวน 2 ใบ และสำเนาบัตรประจำตัว ประชาชน จำนวน 2 ใบ การทำบัตรผ่านแดน สามารถอยู่ในประเทศลาวได้ไม่เกิน 3 วัน หรือ 2 คืน 3 วัน และไม่สามารถเดินทางไปยังแขวงอื่นๆ ได้

ระเบียบและค่าธรรมเนียมผ่านแดนที่ด่านไทย ค่าผ่านแดน 10 บาทต่อคน ค่ายานพาหนะ 4 ล้อขึ้นไป คันละ 50 บาท คู่มือจดทะเบียนหรือหนังสือมอบอำนาจ กรณีรถยืม หรือรถเช่า ระเบียบและค่าธรรมเนียมผ่านแดนที่ด่านลาว ค่าแบบฟอร์ม และค่าธรรมเนียม 60 บาท ค่ายานพาหนะ 4 ล้อขึ้นไป เข้า สปป.ลาว คันละ 250 บาท และต้องทำประกันภัยรถกับ สปป.ลาว

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดน่าน : 117 ม. 4 ถ.น่าน-พะเยา ตำบล ไชยสถาน อำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน 55000 โทร. 054-711-513 แฟกซ์ 054-711-078

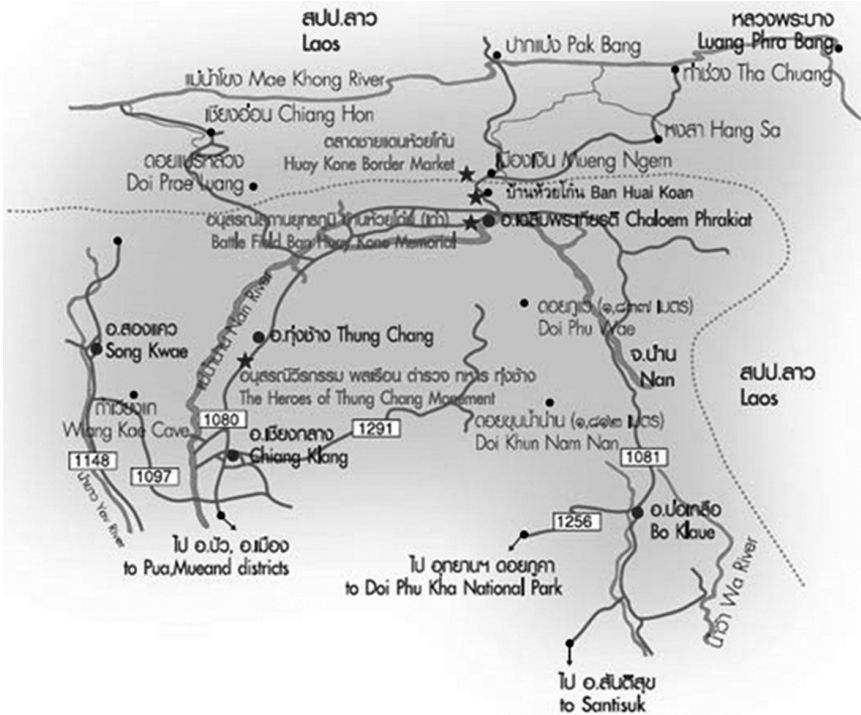
สิ่งอำนวยความสะดวกบนเรือแบบ VIP

1. มีบริการเครื่องดื่ม เช่น ชา, กาแฟ ผลไม้ ฟรี ตลอดการเดินทางค่ะ
2. มีคาราโอเกะให้ร้องเพลง/ชมภาพยนตร์เพื่อความเพลิดเพลินตลอดการเดินทาง
3. มีห้องน้ำบนเรือเพื่อความสะดวก จำนวน 2 ห้อง
4. แก้วและเบาะสามารถปรับเอนได้ตามสบายค่ะ

บทนำ

● ลาว...ประเทศเล็กๆ ที่มีประชากรประมาณห้าล้านคน แม้จะน้อยนักแต่หากว่าลาวมีแผ่นดินที่กว้างใหญ่กว่า 236,800 ตารางกิโลเมตร เป็นอาณาจักรแห่งขุนเขาและสายน้ำที่ยังสมบูรณ์ดังเช่นครั้งหนึ่งไทยเราเคยมี ลาวเป็นประเทศหนึ่งที่ตั้งบั้นปลายบรรพบุรุษเดียวกับชาวไทย แต่ลาวมีชนกลุ่มน้อยมากมายหลายเผ่า ลาวแท้ๆ มีเพียง 50 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ซึ่งมักจะอาศัยอยู่ที่ราบริมน้ำโขง ส่วนชาวเขานิยมอยู่บนเทือกเขา

● นานมาแล้วที่นักเดินทาง นักท่องเที่ยวได้ผืนถึงหลวงพระบางหรืออาณาจักรล้านช้าง ในอดีตเดิมที่หลวงพระบางเคยเป็นเมืองหลวงเก่าของลาวมาก่อน

แผนที่ท่องเที่ยวล่องเรือแม่น้ำโขง น่าน-หลวงพระบาง

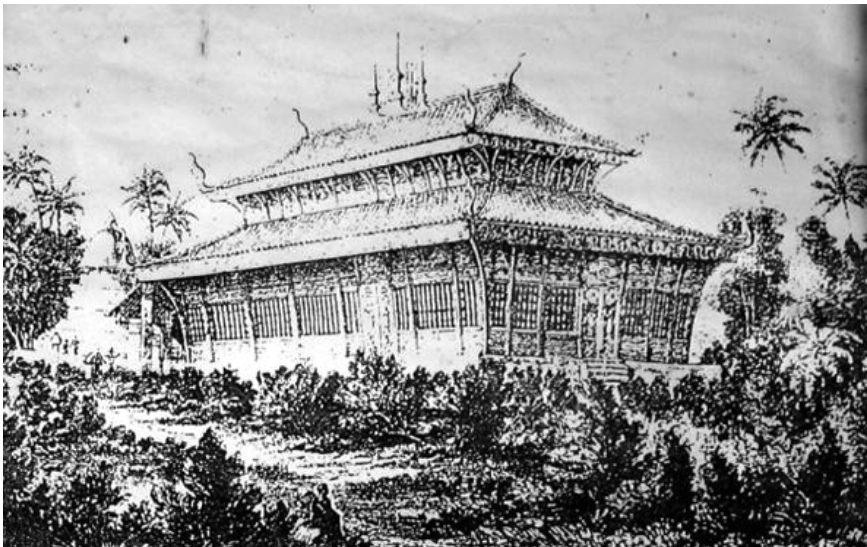

เมื่อองค์การยูเนสโกยกให้หลวงพระบางเป็นเมืองมรดกโลก ชื่อของหลวงพระบางจึง
ขจรขยายไปไกล การท่องเที่ยวเมืองหลวงพระบางจึงมีชื่อเสียงมากที่สุดของลาว
ก็ว่าได้

● “**ตัวเมืองอันสงบ อบอุ่นด้วยรอยยิ้มและมิตรไมตรี**” ตัวเมืองหลวง
พระบางนั้นตั้งอยู่ริมแม่น้ำคานไหลมาบรรจบกับแม่น้ำโขงช่วงที่คดโค้งสวยงาม หัน
ไปทางไหนแลเห็นแต่สีเขียวจากป่าดงพงไพร

หลวงพระบาง

หลวงพระบาง ในอดีตเคยเป็นราชธานีศรีสัตนาคนหุตแห่งอาณาจักรล้านช้าง
จึงทำให้เมืองนี้ เต็มไปด้วยกลิ่นไอแห่งล้านนาเก่าๆ ไม่ว่าจะเป็นครมชาติหรือ
วัฒนธรรม แต่เดิมนั้นเมืองหลวงพระบาง มีชื่อว่าเมืองชวา อันเนื่องมาจากมีชาวชวา
อาศัยอยู่มากกว่ากลุ่มอื่น ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเมืองใหม่ว่า เชียงทอง เรื่อยมา จนกระทั่ง
กษัตริย์ขอมได้พระราชทานพระพุทธรูปองค์หนึ่ง ซึ่งมีชื่อว่า พระบาง เป็นพระ
พุทธรูปศิลปะสิงหล เจ้าฟ้าร่มจิงทรงเปลี่ยนชื่อเมืองเป็น “หลวงพระบาง”

ภาพหลวงพระบางในอดีต

ปัจจุบันเมืองหลวงพระบางมีประชากรประมาณห้าแสนคน ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เมืองหลวงพระบาง ตั้งอยู่ทางเหนือของนครเวียงจันทน์ ระยะทางประมาณ 400 กิโลเมตร เชื่อมต่อกันด้วยทางหลวงหมายเลข 13 ใช้เวลาเดินทางราว 8-10 ชั่วโมง เนื่องจากถนนที่ไม่ดีนัก อย่างไรก็ตาม มีเครื่องบินจากนครเวียงจันทน์ถึงหลวงพระบางโดยสายการบินลาว ใช้เวลาบินประมาณ 45 นาที

หลวงพระบาง (ลาว : ຫຼວງພຣະບາງ) เป็นเมืองเอกของแขวงหลวงพระบาง ประเทศลาว อยู่ทางภาคเหนือของประเทศ ตัวเมืองตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงและแม่น้ำคาน ซึ่งไหลมาบรรจบกัน เป็นเมืองที่องค์การยูเนสโกได้ยกย่องให้เป็นมรดกโลกด้วย

ตอนนี้เรามาทำความรู้จักเมืองหลวงพระบางกันหน่อยว่ามีประวัติความเป็นมาอย่างไร เวลาเราไปเที่ยวเราจะได้เข้าใจทั้งวิถีชีวิตและสิ่งต่างๆ ที่หล่อหลอมให้กลายเป็นหลวงพระบางอย่างที่เห็นในทุกวันนี้ค่ะ

ประวัติเมืองหลวงพระบาง

หลวงพระบางเป็นเมืองเก่าแก่ของอาณาจักรล้านช้าง ตั้งแต่สมัยสถาปนาอาณาจักร ซึ่งแต่เดิมมีชื่อว่าเมืองขวา (ออกเสียงว่า ซัว) และเมื่อ พ.ศ. 1300 ขุนลอบ ซึ่งถือเป็น **ปฐมกษัตริย์ลาว** ได้ทรงตั้งเมืองขวาเป็นราชธานีของอาณาจักรล้านช้าง และได้เปลี่ยนชื่อเมืองใหม่ว่า **เชียงทอง**

เมื่อ**พระเจ้าฟ้างุ้ม** เสด็จกลับจากกัมพูชา อันเนื่องจากพระองค์และพระบิดาต้องเสด็จลี้ภัยเพราะถูกขับไล่จากกษัตริย์องค์ก่อน ซึ่งแท้จริงก็คือพระอัยกาของเจ้าฟ้างุ้มนั่นเอง เจ้าฟ้างุ้มทรงรวบรวมกำลังขณะอยู่ในเสียมเรียบ และนำกองทัพนับพันกำลังเพื่อสู้รบกับลี้ภัยกลับคืน ได้รวบรวมแว่นแคว้นต่างๆ ของชนเผ่าไท-ลาว ในเขตลุ่มน้ำโขง แม่น้ำคาน แม่น้ำอุ ก่อตั้งอาณาจักรล้านช้าง ณ ดินแดนริมน้ำโขง ซึ่งคือหลวงพระบาง เมื่อปี พ.ศ. 1896-1916 โดยการช่วยเหลือของกษัตริย์ขอม (เพราะมเหสีของเจ้าฟ้างุ้มคือพระราชธิดาของกษัตริย์ขอมในขณะนั้น) พร้อมๆ กับการรับเอาพุทธศาสนาเข้ามาแทนการนับถือผี และสถาปนาอาณาจักรขึ้น ต่อมาในสมัย**พระโพนสักราชเจ้า** พระองค์ได้อาราธนา**พระบาง**ซึ่งเดิมประดิษฐานอยู่ที่เมืองเวียงคำ ขึ้นมาประดิษฐานอยู่ที่เมืองเชียงทองอันเป็นนครหลวง เมืองเชียงทองจึงถูกเรียกว่า **หลวงพระบาง** นับแต่นั้นมา

- ปี พ.ศ. 2088 พระเจ้าโพนสักราชเจ้า โปรดฯ ให้ย้ายเมืองหลวงของอาณาจักรล้านช้างไปอยู่ที่เมืองเวียงจันทน์ แม้หลวงพระบางจะไม่ได้เป็นเมืองหลวงต่อไป แต่เจ้ามหาชีวิตยังคงประทับที่หลวงพระบาง

- ต่อมาอาณาจักรล้านช้างแตกออกเป็นสามอาณาจักร คือ

1. อาณาจักรล้านช้างหลวงพระบาง
2. อาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์
3. อาณาจักรล้านช้างจำปาศักดิ์

- กษัตริย์แห่งอาณาจักรล้านช้าง ยังคงสืบทอดราชบัลลังก์กระทั่งถึงยุคสิ้นสุดของราชวงศ์อันมีสาเหตุหลักมาจากตกเป็นเมืองขึ้นของสยาม เวียดนามและฝรั่งเศส

- เหตุนี้เองหลวงพระบางจึงมีความเป็นมายาวนาน เป็นราชธานีเก่าแก่ วัฒนาอารามมากมาย และมีธรรมชาติที่วิเศษยิ่ง

เมืองมรดกโลก

หลวงพระบางได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกโลกด้วยเหตุผล คือ มีวัฒนาอารามเก่าแก่มากมาย มีบ้านเรือนอันเป็นเอกลักษณ์โคโลเนียลสไตล์ ตัวเมืองตั้งอยู่ริมน้ำโขงและน้ำคาน ซึ่งไหลบรรจบกันท่ามกลางธรรมชาติอันงดงาม และชาวหลวงพระบางมีบุคลิกที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตร และมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงาม

ในขณะที่มรดกโลกแห่งนี้อาจได้ขึ้นทะเบียนอย่างจำเพาะเจาะจงในโบราณสถาน ธรรมชาติ แต่หลวงพระบางทั้งเมือง ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นมรดกของมวลมนุษยชาติเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2538 และยังได้รับการยกย่องว่าเป็นเมืองที่ได้รับการปกป้องรักษาที่ดีที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ซึ่งตรงกับเกณฑ์พิจารณาของยูเนสโกดังนี้

- (ii) – เป็นสิ่งที่มีอิทธิพลยิ่ง ผลักดันให้เกิดการพัฒนาสืบต่อมาในด้านการออกแบบทางสถาปัตยกรรม อนุสรณ์สถาน ประติมากรรม สวน และภูมิทัศน์ ตลอดจนการพัฒนาศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง หรือการพัฒนาการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง หรือบนพื้นที่ใดๆ ของโลกซึ่งทรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม
- (iv) – เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของประเภทของสิ่งก่อสร้างอันเป็นตัวแทนของการพัฒนา ทางด้านวัฒนธรรม สังคม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม ในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ
- (v) – เป็นตัวอย่างอันโดดเด่นของวัฒนธรรมมนุษย์ ขนบธรรมเนียมประเพณีแห่งสถาปัตยกรรม วิธีการก่อสร้าง หรือการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งเสื่อมสลายได้ง่ายจากผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมตามกาลเวลา

ที่ตั้งของแขวงหลวงพระบางในประเทศลาว

พิกัดภูมิศาสตร์ : 20°13'N 102°37'E 20.21°N 102.62°E พิกัดภูมิศาสตร์ :

ประเทศ ลาว

เมืองเอก หลวงพระบาง

เนื้อที่

- ทั้งหมด 16,875 กม.² (6,515 ตร.ไมล์)

ประชากร (การสำรวจสำมะโนประชากร มีนาคม 2005)

- ทั้งหมด 407,012 คน
- ความหนาแน่น 24 คน/กม.² (62 คน/ตร.ไมล์)

เขตเวลา UTC+07

ISO 3166 code LA-XI

ประชากร

มีชาวลาวลุ่ม และไทลื้อเป็นส่วนมาก ทั้งยังมีชาวลาวสูงเผ่าต่างๆ เช่น ขมุ, เย้า, อีเก้อ, ม้ง เป็นอาทิอาศัยอยู่ตามภูเขาสูง

ประชาชนส่วนใหญ่ของที่นี่นับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท และยังมีกลุ่มที่นับถือศาสนาอื่นๆ เช่น ศาสนาคริสต์ และยังมีพวกที่นับถือความเชื่อดั้งเดิมบ้าง ในกลุ่มชาวเขาบางส่วน

เศรษฐกิจ

ปัจจุบันลาวได้มีโครงการที่จะพัฒนาเมืองทั้ง 3 เมืองของแขวงหลวงพระบาง อันได้แก่ เมืองโพนทอง, จอมเพชร และโพนชัย เพื่อเป็นแหล่งผลิตและค้าขายเป็นแหล่งทำมาหากินของประชาชนในท้องถิ่น แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจน

การแบ่งเขตการปกครอง

แผนที่	รหัสเมือง	เมือง (ไทย)	เมือง (ลาว)	เมือง (อังกฤษ)
	6-01	หลวงพระบาง	ຫຼວງພຣະບາງ	Louangphrabang
	6-02	เชียงเงิน	ຊຶ່ງເງິນ	Xieng Ngeun
	6-03	น่าน	ນານ	Nan
	6-04	ปากอู	ປາກອູ	Park Ou
	6-05	น้ำบัก	ນ້ຳບາກ	Nambak
	6-06	งอย	ງອຍ	Ngoi
	6-07	ปากเซ่ง	ປາກເຂັງ	Pak Xeng
	6-08	โพนชัย	ໂພນໄຊ	Phonxay
	6-09	จอมเพชร	ຈອມເພັດ	Chomphet
	6-10	เวียงคำ	ວຶງຄຳ	Viengkham
	6-11	ภูคูน	ຟູ່ຄູ່ນ	Phoukhoun
	6-12	โพนทอง	ໂພນທອງ	Phonthong

งานประเพณีต่างๆ ของชาวลาว

นอกจากวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และภาษาที่ไทย - ลาวมีความคล้ายคลึงกันแล้ว งานประเพณีต่างๆ ตลอดปีของลาวก็ดูไม่ต่างจากชาวไทยในภาคอีสานนักเกือบทั้งหมดเป็นงานประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนาเรียกกันว่า **ฮีตสิบสอง**

- ฮีต หมายถึง จารีต

- สิบสอง หมายถึง เดือนทั้ง 12 เดือนในรอบหนึ่งปี

ชาวหลวงพระบางมีงานประเพณีครบทั้งสิบสองเดือนในหนึ่งปี

- **เดือนอ้าย** : บุญเข้ากรรม

ช่วงที่จัด : เดือนธันวาคม ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาว

ลักษณะงาน : จุดประสงค์ของงานนี้เพื่อให้พระภิกษุ เข้าพิธีกรรมปลงอาบัติด้วยการอยู่ในเขตที่จำกัด เพื่อชำระจิตใจให้สะอาด

- **เดือนยี่** : บุญคูณลาน

ช่วงที่จัด : หลังฤดูเก็บเกี่ยว

ลักษณะงาน : ก่อนที่จะนำข้าวที่นวดแล้วไปเก็บในยุ้งข้าว จะมีการทำบุญขวัญข้าว มีการนิมนต์พระภิกษุมาสวดเป็นสิริมงคล และเป็นนิมิตหมายที่ดีให้ปีต่อไปทำนาเกิดผลดียิ่งๆ ขึ้น

- **เดือนสาม** : บุญข้าวจี

ช่วงที่จัด : หลังงานมาฆะบูชา

ลักษณะงาน : ชาวนาจะนำข้าวจีหรือข้าวเหนียวที่นึ่งสุกแล้ว ปั้นเป็นก้อนเท่าไข่เปิดทาเกลือ นำไปเสียบไม้ย่าง จากนั้นตีไข่ทาให้ทั่วแล้วย่างจนไข่สุกและถอดไม่เสียบอกรนำน้ำตาลอ้อยยัดลงตรงกลางเป็นไส้ นำถวายพระสงฆ์ใน ช่วงที่หมดฤดูทำนาแล้ว เพื่อเป็นการทำบุญ

- **เดือนสี่** : บุญพระเวส

ช่วงที่จัด : เดือนสี่ข้างขึ้นหรือข้างแรมก็ได้

ลักษณะงาน : งานบุญพระเวสหรืองานบุญมหาชาติ เช่นเดียวกับงานพึ่งเทศน์พระเวสสันดรชาดก อันเป็นชาดกที่ยิ่งใหญ่ ชาวบ้านจะช่วยกันตกแต่ง

ประดับประดาโรงธรรมด้วยดอกไม้ ใช้ดอกบัวประดับธรรมมาสน์ มีการจัดรูปขบวน
แห่พระเวสสันดรและนางมัทรีออกจากป่าเข้าไปในเมืองไปสิ้นสุดที่พระอุโบสถ มีการ
เทศน์มหาเวสสันดรตลอดวัน

● **เดือนห้า : บุญสงกรานต์**

ช่วงที่จัด : ตรุษสงกรานต์

ลักษณะงาน : นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากที่สุด
และยังถือเป็นวันปีใหม่ของไทยเช่นเดียวกับของไทย

วันแรกของงานเรียกว่า “วันสังขารล่อง” ชาวหลวงพระบางจะไปจับจ่าย
ซื้อของและธูปพระพุทธรูป เพื่อไปปักกองเจดีย์ทรายริมแม่น้ำโขง ตกเย็นมีการ
ลอยกระทง ภายในกระทงบรรจุกล้วย ชিং ข้าวดำ ข้าวแดง ดอกไม้ ใบพลู ฐูป เทียน
ดอกดาวเรือง ผสมและเล็บของผู้ลอย อธิษฐานให้ทุกข์โรคภัยลอยไปกับกระทง

วันที่สอง เรียกว่า “วันเนา” ช่วงเช้ามีการแห่รูปหุ่นเชิดปู่เยอย่าเยอและ
สิงห์แก้ว สิงห์คำ ช่วงบ่ายขบวนแห่ซึ่งนำโดยปู่เยอย่าเยอ ผู้เฒ่าผู้แก่ หัวหน้าหมู่บ้าน
แต่ละหมู่บ้าน ขบวนพระสงฆ์ นางสงกรานต์ (นางวอ) ขี่สัตว์พาหนะบนรถแห่
ปู่เยอ ย่าเยอก็จะพ้อนรำ อวยพระให้ลูกหลาน

วันที่สาม เรียกว่า “วันสังขารขึ้น” ชาวหลวงพระบางทำข้าวเหนียวหนึ่งและ
นมลูกกวาด พากันเดินขึ้นภูสี ภูเขาสูงกลางเมืองหลวงพระบาง ระหว่างเดินจะวาง
ข้าวเหนียวและขนมไว้ตามหัวเสาบันไดจนถึงองค์พระธาตุ วิธีการนี้เรียกว่าเป็น
การตักบาตรภูสี มีการโยนข้าวเหนียวลงป่าข้างองค์พระธาตุเป็นการให้ทาน ช่วงบ่าย
มีขบวนแห่นางสังขารและอัญเชิญศิระท้าวกบิลพรหมจากวัดเชียงทองไปยังวัดวิชุน
มีการสงฆ์น้ำพระที่วัดวิชุน

วันที่สี่ นับเป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งมีการแห่พระบาง พระพุทธรูปคู่เมือง
หลวงพระบาง ปีหนึ่งจะอัญเชิญออกมาให้ชาวเมืองสงฆ์น้ำ พระบางนี้จะประดิษฐาน
อยู่ที่วัดใหม่เป็นเวลา 3 วัน 3 คืน จากนั้นจะอัญเชิญกลับหอพิพิธภัณฑสถานเหมือนเดิม

● **เดือนหก : บุญบั้งไฟ**

ช่วงที่จัด : เดือนหกก่อนฤดูการทำนามาถึง อย่างเข้าฤดูฝน

ลักษณะงาน : คล้ายกับงานบุญบั้งไฟของภาคอีสาน จุดประสงค์เพื่อบูชา

หลักเมือง และขอให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล ปีใดที่ไม่มีการทำบุญบังไฟเชื่อว่าปีนั้น
จะเกิดเภทภัยต่างๆ และเป็นสัญญาณว่าฤดูการทำนาจะเริ่มต้นแล้ว นับเป็นงานที่
กระทำกันมาแต่โบราณ

● **เดือนเจ็ด : บุญข้าชะ**

ช่วงที่จัด : เดือนเจ็ด

ลักษณะงาน : งานเล็กๆ แต่สำคัญ จุดประสงค์เพื่อเป็นการชำระล้างเสนียด
จัญไร ที่จะเกิดกับบ้านเมือง เพื่อให้บ้านเมืองมีความสุข

● **เดือนแปด : บุญเข้าพรรษา**

ช่วงที่จัด : วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8

ลักษณะงาน : เป็นการเริ่มต้นฤดูเข้าพรรษาเหมือนชาวไทย พระสงฆ์จะหยุด
ออกบิณฑบาตเป็นเวลา 3 เดือนตามพุทธบัญญัติ นับแต่วันเข้าพรรษาเป็นต้นไป
ในวันแรกนี้จะมีการทำบุญกันที่วัดต่างๆ

● **เดือนเก้า : บุญห่อข้าวประดับดิน การส่องเฮือ และการล่องเฮือไฟ**

ช่วงที่จัด : เดือนเก้า

ลักษณะงาน : บุญห่อข้าวประดับดิน เป็นการทำพิธีกรรมอุทิศส่วนกุศลให้
กับวิญญานบรรพบุรุษ และวิญญานไร้ญาติให้ออกมารับส่วนบุญ ชาวบ้านจะนำ
อาหารหวานคาว บุหรี่ หมาก พลู ใส่ลงในกรวยใบตองไปวางตามพื้นดินหรือใต้ต้นไม้
บริเวณริ้วบ้าน ริ้ววัด

การส่องเฮือ

ส่อง หมายถึง แข่งขัน

เฮือ หมายถึง เรือ

เป็นงานบุญแข่งเรือประจำเดือนเก้า ทุกคุ้ม (หมู่บ้าน) จะนำเรือเข้าแข่งขัน
ในอดีตการแข่งเรือถือเป็นการฝึกซ้อมฝีพายเพื่อต่อสู้ข้าศึกที่มาทางน้ำ ปัจจุบัน
นับเป็นงานบุญที่สนุกสนานงานหนึ่งของชาวหลวงพระบาง

● **เดือนสิบ : บุญข้าวสาก**

ช่วงที่จัด : วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10

ลักษณะงาน : จุดประสงค์ของการจัดงานเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้คนตายหรือ

เปเรต ห่างจากงานวันบุญข้าวประดับดิน 15 วัน อันเป็นเวลาทีเปเรตต้องกับไปยั้งที่อยู่ของตน

● **เดือนสิบเอ็ด** : บุญออกพรรษา

ช่วงที่จัด : วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11

ลักษณะงาน : เป็นงานตักบาตรเทโว มีการจัดอาหารไปถวายพระภิกษุสามเณร มีการกรวนข้าวทิพย์ (กระยาसारท) ถวาย มีการถวายผ้าจํานำพรรษาและปราสาทผึ้ง โดยการนำไม้ไผ่มาสานเป็นรูปปราสาท ตกแต่งสวยงาม จัดชบวนแห่ปราสาทผึ้งไปถวายพระในตอนคําเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ผู้ล่วงลับ

● **เดือนสิบสอง** : บุญกฐิน

ช่วงที่จัด : แรม 1 ค่ำ เดือน 11 – เดือนเพ็ญ เดือน 12

ลักษณะงาน : เป็นการถวายผ้าแด่พระสงฆ์ที่จําพรรษามาตลอดช่วงเข้าพรรษา นับเป็นงานบุญที่กระทำกันมาแต่โบราณ

เล็ก ๆ น้อย ๆ ก่อนเที่ยวหลวงพระบาง

1. โปรแกรมทัวร์หลวงพระบาง เดียวนี้สบายค้ะ เรื่องภาษาก็สื่อกันรู้เรื่อง
2. การท่องเที่ยวหลวงพระบาง นอกจากพระราชวังหลวงและวัดแล้ว ท่านสามารถแต่งตัวแบบตามสบายได้เลย ไม่มีกฎระเบียบข้อบังคับค้ะ
3. การเที่ยวหลวงพระบาง เป็นทัวร์กึ่งธรรมชาติและวัฒนธรรม
4. ช่วงเดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์ เป็นช่วงที่อากาศกำลังสบาย หนาวนิดหน่อยค้ะ
5. เส้นทางท่องเที่ยววนนอกเมือง ส่วนใหญ่เป็นถนนลาดยางและเส้นทางเป็นไหล่เขา
6. ที่พักหลวงพระบาง : โรงแรมระดับมาตรฐานระดับดีค้ะ มีแอร์ ที่วี ตู้เย็น น้ำอุ่น เคเบิลทีวี
7. สำหรับท่านที่ติดหนัง ติดละครหลังข่าว ที่ลาวดูทีวีไทยชัดแจ๋วทุกช่องค้ะ
8. อาหารการกิน : ก็เป็นอาหารแบบไทยภาคกลาง โดยจะเน้นจําพวกผักและปลาเยอะหน่อยค้ะ
9. การใช้จ่ายในประเทศลาว ใช้เงินบาทไทยได้เลยค้ะ ทุกที่รับหมด...

บันทึกการเดินทางไป

หลายครั้งที่ได้มาเมืองหลวงเก่าแห่งนี้ อดีตราชธานีศรีสัตนาคนหุตแห่งอาณาจักรล้านช้าง บอกได้คำเดียวว่าสวยมากๆ ค่ะ ไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติหรือวัฒนธรรม กลิ่นไอแห่งล้านนาเก่าๆ มันผุดขึ้นมาในสมองทันที มันคงยากที่จะถ่ายทอดความรู้สึกของเราลงมาเป็นตัวอักษรได้ ไม่ว่าจะเป็นบรรยากาศในตอนเช้าหรือตอนเย็น เมืองที่สงบ เต็มไปด้วยรอยยิ้มและไม่ตรี เชื่อเหลือเกินว่าทุกคนที่เคยมาหลวงพระบางคงยากที่จะลืม...

ช่วงที่สวยงามที่สุดคงจะเป็นหน้าหนาวค่ะ ด้วยความที่เมืองหลวงพระบางอยู่ทางเหนือของประเทศลาว อากาศก็จะคล้ายๆ ภาคเหนือของไทย ยิ่งมีความสวยงามของธรรมชาติเพิ่มเติมด้วยแล้ว ธรรมชาติในหลวงพระบางช่างงดงามจริงๆ น้ำใสก็แบบไม่เคยเห็นที่ไหน ตั้งแต่เกิดมาก็เห็นคลองในบ้านเราดำแล้ว แต่ที่นี่ใสมากค่ะ อาจจะเพราะไปช่วงหน้าหนาวด้วย เพราะหน้าฝนจะมีสีออกแดงๆ จากหน้าดินเป็นเรื่องปกติ แล้วเวลาเดินไปไหนที่หลวงพระบางนี้ ปอน้ำแอ่งน้ำสวยไปหมด มีบัวขึ้นเต็ม ร้านอาหาร ที่พักก็มีอยู่มาก

หากใครไปเที่ยวหน้าฝนหรือเดือนอื่นๆ ก็คงได้บรรยากาศการท่องเที่ยวที่แตกต่างไปเป็นแน่ค่ะ

หลวงพระบางเป็นเมืองท่องเที่ยวชื่อดังในระดับโลก สำหรับคนไทยหลวงพระบางก็มีประวัติศาสตร์ที่เคียงคู่มาด้วยกันเสมอๆ นับตั้งแต่ยุคสมัยเชียงแสน ล้านช้าง ด้วยความที่เป็นเมืองติดแม่น้ำโขงที่สวยงาม มีวัดวาอารามเก่าแก่มากมายที่ยังคงสถาปัตยกรรมอันสวยงามยากจะหาที่ไหนเหมือนได้ ด้วยเอกลักษณ์และความสวยงามของเมือง ตึกงามบ้านช่อง ที่ได้รับอิทธิพลจากสมัยยุคล่าอาณานิคม ทำให้มีอาคารในรูปแบบสถาปัตยกรรม โคลเนี่ยลสไตล์ อยู่ทั่วไป

ตัวเมืองยังมีที่ตั้งที่สวยงามล้อมรอบด้วยแม่น้ำสองสาย คือ น้ำโขงและน้ำคาน และยังคงมีธรรมชาติอันสวยงามอยู่รายรอบเมือง รวมทั้งชนบทธรรมชาติเนียบประเพณีที่ยังคงสวยงามและสืบสานมาจนทุกวันนี้

สิ่งเหล่านี้ทำให้เมืองหลวงพระบางได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นเมืองมรดกโลก

และได้ขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกทั้งเมืองนะคะ ไม่ใช่แค่บางจุดของเมือง เพราะอย่าง
ในหลายๆ ที่ มรดกโลกแห่งอื่น อาจได้ขึ้นทะเบียนอย่างจำเพาะเจาะจง ในโบราณ
สถานบ้าง ในแหล่งธรรมชาติบ้าง แต่ของหลวงพระบางนั้นทั้งเมือง และถูกขึ้น
ทะเบียนเป็นมรดกโลกเมื่อธันวาคม พ.ศ. 2538 และยังได้รับการยกย่องว่าเป็นเมือง
ที่ได้รับการปกป้องรักษา ที่ดีที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ตอนนี้เรามาทำความรู้จักเมืองหลวงพระบางกันหน่อยว่ามีประวัติความเป็น
มาอย่างไร เวลาเราไปเที่ยวเราจะได้เข้าใจทั้งวิถีชีวิตและสิ่งต่างๆ ที่หล่อหลอม
ให้กลายเป็นหลวงพระบางอย่างที่เห็นในทุกวันนี้

- มาถึงหลวงพระบางแล้วเที่ยวที่ไหนดี....?

- แหล่งท่องเที่ยวของเมืองหลวงพระบางมีมากมาย แค่เที่ยววัด ดู
สถาปัตยกรรมโบราณก็เกินคุ้ม หรือจะไปนั่งเรือล่องชมบรรยากาศของสองฝั่งแม่น้ำ
โขง ก็สามารถไปสอบถามราคาเรือที่ท่าวัดเชียงทองกันได้ หากจะไปชมน้ำตก ที่นี่
ก็มีน้ำตกตาดกวางสี สวยงามค่ะ แต่ก็ต้องนั่งรถออกไปนอกเมืองถึง 30 กิโลเมตร

ถ้าในตอนเช้า ก็ต้องไปตักบาตรข้าวเหนียวซึ่งทุกๆ วันจะมีพระและสามเณร
นับ 400-500 รูปจะออกมาบิณฑบาตรเป็นแถวยาว ซึ่งเป็นภาพที่สวยงามมากๆ
ถ้าเป็นตอนกลางวันก็ไปซื้อปิ้งที่ถนนคนเดินหรือไนท์มาร์เก็ตหรือตลาดมีดี
รับประกันว่าทุกคนจะสนุกสนานกับการเทียบเงินบาทเป็นเงินก๊ีบ สินค้าที่ไนท์มาร์เก็ต
ก็ต่อรองกันได้ หากต้องการเที่ยวแหล่งบันเทิง มีค่ะ รับประกันว่าท่านจะสนุกสนาน
กับการเดินจังหวะบาร์สะหลับ แต่บอกก่อนว่าปิด 5 ทุ่มนะคะ...

สถานที่ท่องเที่ยวในหลวงพระบาง

● สถานที่ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ในหลวงพระบาง ซึ่งเป็นราชธานีเก่าแก่ คือ การเที่ยววัด ซึ่งมีศิลปะงดงาม มีขนาดกระทัดรัดไม่ใหญ่โต แม้ว่าจะมีวัดต่างๆ มากมายถึง 40 วัด แต่ที่เที่ยวชมเด่นๆ จะอยู่ที่

1. วัดเชียงทอง
2. วัดวิชุนราช หรือวัดหมากโม
3. วัดพระธาตุภูสี
4. ถ้ำติ่ง
5. ตลาดเช้า ตลาดมืด
6. น้ำตกตาดกวางสี
7. วัดพระบาทใต้
8. วัดแสนสุขาราม

ใส่บาตรข้าวเหนียวหลวงพระบาง

● หากใครได้ไปเยือนเมืองหลวงพระบาง เมืองมรดกโลกนั้น สิ่งที่ต้องทำตามประเพณีของชาวหลวงพระบางและชาวลาวคือ การใส่บาตรข้าวเหนียวหลวงพระบาง ซึ่งในยามเช้าตรู่ราวตีห้าครึ่ง จะมีพระสงฆ์และสามเณรจากทุกวัดในตัวเมืองราว 300-400 รูป จะออกมาบิณฑบาตรตามท้องถนน โดยตามปกติชาวหลวงพระบางใส่บาตรด้วยข้าวเหนียวเพียงอย่างเดียว ห้ามใส่อย่างอื่นลงไปอีกเด็ดขาด ไม่ใส่กับข้าวในบาตรรวมมิตรแบบบ้านเรานะคะ

พระราชวังหลวงพระบาง

เป็นการสร้างขึ้นใหม่โดยใช้สถานที่เดิม ออกแบบโดยสถาปนิกชาวฝรั่งเศส เป็นสถาปัตยกรรมแบบฝรั่งเศส แต่เป็นการผสมผสานระหว่างฝรั่งเศสและลาว ซึ่งจะหันหน้าเข้าหาพระธาตุภูสีและถนนหน้าพระราชวังในตอนกลางคืนก็จะมีสินค้ามาวางขายมากมาย

- พระราชวังหลวงพระบาง ออกแบบโดยสถาปนิกชาวฝรั่งเศส ลักษณะอาคารเป็นชั้นเดียวยกพื้นสูง สถาปัตยกรรมแบบฝรั่งเศส แต่เป็นการผสมผสานระหว่างฝรั่งเศสและลาว

- ด้านนอกอาคารเป็นที่ตั้งของอนุสาวรีย์เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์และเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ประทับอยู่ที่นั่นจนสิ้นพระชนม์

- ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2518 พระราชวังหลวงพระบางได้ถูกเปลี่ยนเป็นพิพิธภัณฑสถาน ประกอบด้วยห้องเด่นๆ หลายห้องอยู่ฝั่งขวาของอาคาร เช่น

ห้องพิพิธภัณฑ์ ภายในมีธรรมมาสน์ ห้องปูพรมและเป็นที่ประทับของเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ในเวลาพิพิธภัณฑ์

ห้องรับแขกของพระมเหสี ภายในห้องจัดแสดงของขวัญจากประเทศต่างๆ

ห้องรับแขกของเจ้ามหาชีวิต ภายในห้องสวยงามด้วยภาพจิตรกรรมฝาผนังเกี่ยวกับวิถีชีวิตชาวลาว ภาพวิวทิวทัศน์ ภาพงานประเพณี และยังมีรูปหล่อเครื่องยศของเจ้ามหาชีวิตอุนคำ เจ้ามหาชีวิตจักรินทร์ เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์และเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนา ซึ่งทั้งหมดนี้หล่อมาจากประเทศฝรั่งเศส

ห้องห้องพระโรง ห้องนี้ใช้ทำพิธีราชาภิเษก ซึ่งเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนาเตรียมห้องนี้ไว้ทำพิธีราชาภิเษก แต่เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองเสียก่อน ภายในห้องติดประดับด้วยกระจกโมเสกสีแดงจากประเทศฝรั่งเศส

นอกจากห้องสำคัญเหล่านี้แล้วด้านหลังของห้องพระโรงยังเป็นที่ตั้งของตำหนักของเจ้ามหาชีวิต อีกจุดที่เด่นของพระราชวังคือ

หอพระบาง ภายในหอพระนี้เองเป็นที่ประดิษฐาน พระบาง ซึ่งเป็นพระคู่บ้านคู่เมือง พุทธลักษณะของพระบาง เป็นพระพุทธรูปปางประทับยืนปางประทานอภัย ทั้งสองพระหัตถ์ หรือปางห้ามสมุทร เป็นศิลปะสมัยขอมหลังบายน มีน้ำหนักประมาณ 54 กิโลกรัม ประกอบด้วยทองคำ 90 เปอร์เซ็นต์ และในหอพระนี้ยังมีพระพุทธานาคปรก สลักศิลาอีกสี่องค์และยังมีกลองโบราณอยู่ด้วย

- สถานที่ตั้ง อยู่ใจกลางเมืองหลวงพระบาง ริมแม่น้ำโขง
- ค่าเข้าชม 30,000 กีบ (ประมาณ 120 บาท)
- เปิดเวลา 08.00-11.30 น. และ 13.30-16.30 น.

หมายเหตุ ภายในพระราชวังหลวง ห้ามการถ่ายรูปทุกชนิดค่ะ

วัดเชียงทอง (Wat Xieng Thong)

ค่าเข้าชม คนละ 20,000 กีบ (ประมาณ 80 บาท)

เปิดเวลาเข้าชม ตั้งแต่เวลา 06.00-17.30 น.

วัดเชียงทอง ตั้งอยู่บนถนนโพธิสารราช ริมแม่น้ำโขงพอดี วัดเชียงทองเป็นวัดที่สำคัญและสวยงาม ได้รับการมาเยือนชมจากนักท่องเที่ยวทั่วโลกมากที่สุดก็ว่าได้ ภาพของวัดเชียงทองนั้นเป็นภาพจดจำความเป็นหลวงพระบาง นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกต่างก็มาเพื่อเยี่ยมชมวัดแห่งนี้ ด้วยความงามทางสถาปัตยกรรมที่ไม่เหมือนใคร และยังคงบอกเล่าเรื่องราวทางวัฒนธรรมของคนหลวงพระบางผ่านสิ่งต่างๆ ภายในวัดได้เป็นอย่างดี ฉะนั้นมาเที่ยวหลวงพระบางแล้วห้ามพลาดด้วยประการทั้งปวงค่ะ

วัดเชียงทอง ถือเป็นตัวอย่างสถาปัตยกรรมล้านช้าง ณ เมืองพระบาง มีหลังคาซ้อน 3 ชั้น รูปทรงหลังคาผายกว้างออกเรียกว่าหลังคาปีกนก ทั้งภายในและภายนอกสิม (อุโบสถ) ล้วนมีจิตรกรรมฝาผนังเป็นลายรดน้ำล่องรักปิดทองเป็นเรื่องราวนิทานพื้นบ้านและเรื่องเกี่ยวกับศาสนา และหากเดินมาทางด้านหลังสิมก็จะเห็นลวดลายประดับกระจกลีเป็นรูปต้นไม้ใหญ่ มีนกและสัตว์นานาชนิด ซึ่งต้นไม้นั้นก็คือต้นทอง หรือต้นจิว ที่พระเจ้าศรีสว่างวัฒนาได้โปรดฯ ให้ช่างทำไว้เพื่อเป็นที่ระลึกถึง ชื่อเชียงทอง หมายความว่าถึง ป่าต้นทอง ซึ่งเป็นพื้นที่ดั้งเดิมบริเวณนี้นั่นเอง

นักโบราณคดียกย่องว่าวัดเชียงทอง เป็นตั้งอัญมณีแห่งสถาปัตยกรรมลาว วัดเชียงทองสร้างขึ้นก่อนหน้าที่ พระเจ้าไชยเชษฐาธิราชจะย้ายเมืองหลวงไปยังนครเวียงจันทน์ไม่นานนัก และยังได้รับการอุปถัมภ์จากเจ้ามหาชีวิตสว่างวงศ์ และเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนา กษัตริย์สองพระองค์สุดท้ายของลาว เป็นรูปแบบ

สถาปัตยกรรมทางศาสนา แบบหลวงพระบางแท้ คือมีหลังคา آهنโค้ง และลาดลงต่ำมากจนแลดูค่อนข้างเตี้ย

พระโพนิสารราชเจ้า ทรงสร้างวัดเชียงทองขึ้นในปี ค.ศ. 1560 และมีฐานะเป็นวัดหลวงในพระราชูปถัมภ์เรื่อยมาจนถึงปี ค.ศ. 1975 ติดกับพระอุโบสถมีวิหารเล็กๆ หลังหนึ่งเรียกกันว่า “วิหารแดง” ภายในประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ที่งามแปลกตากว่าที่อื่นใดด้วยสัดส่วน จีวรที่จีบเป็นริ้วโค้งออกมาทางด้านนอก ตรงเหนือข้อพระบาท และพระหัตถ์ซึ่งรองรับพระเศียรไว้อย่างสง่างาม และอ่อนช้อย พระพุทธรูปองค์นี้เคยถูกนำไปจัดแสดงอยู่ที่กรุงปารีสในปี ค.ศ. 1931 และไปประดิษฐานอยู่เวียงจันทน์หลายสิบปีก่อนกลับคืนสู่หลวงพระบางในปี ค.ศ. 1964

ป้ายวัดเชียงทอง เขียนชื่อเต็มไว้ด้วย ถ้าเข้าใจไม่ผิดน่าจะหมายถึงในภาษาไทยว่า “วัดเชียงทองราชวรวิหาร” ส่วนป้ายสีฟ้าด้านล่างบอกเวลาเปิดปิดไว้ด้วยค่ะ

● **พระอุโบสถ** ภาษาลาวเรียกว่า ลิม เป็นพระอุโบสถหลังไม่ใหญ่โตมากนักหลังคาพระอุโบสถมีหลังคา آهنโค้ง ลาดต่ำลงมาซ้อนกันอยู่สามชั้น กล่าวกันว่านี่คือศิลปะแห่งหลวงพระบาง ส่วนกลางของหลังคามีเครื่องยอดสี่ของชาวลาวเรียกว่า ซ้อฟ้า ประกอบด้วย 17 ซ้อเป็นซ้อสังเกตว่าวัดที่พระมหากษัตริย์สร้าง จะมีซ้อฟ้า 17 ซ้อ ส่วนคนสามัญสร้างจะมีซ้อฟ้า 1-7 ซ้อเท่านั้น เชื่อว่าบริเวณซ้อสี่เหลี่ยมเล็กๆ ตรงกลางซ้อฟ้าจะมีขอมมีค่าบรรจุอยู่ ส่วนที่ประดับที่ยอดหน้าบ้านชาวลาวเรียกว่า โห่ง มีรูปร่างเป็นเศียรนาคและมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับศาสนาพุทธ ประติรูปพระอุโบสถแกะสลักสวยงามเช่นเดียวกับหน้าต่างภายในพระอุโบสถมีภาพสวยงามที่ผนังมีลักษณะลวดลายปิดทองฉลุลบนพื้นรักสีดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพพุทธประวัติเรื่องพระสุธน-มโนราห์ และเรื่องพระเจ้าสิบชาติ

● **พระประธาน** หรือชาวลาวเรียกว่าพระองค์หลวง ภายในพระอุโบสถเป็นสีทองงดงามอร่ามตา ด้านข้างพระองค์หลวงมีพระบางจำลอง และผนังด้านหลังของพระอุโบสถเป็นภาพที่เกิดจากการใช้กระจกสีตัด ติดต่อกันเป็นรูปต้นทองขนาดใหญ่ ซึ่งเคยมีในเมืองหลวงพระบางลักษณะคล้ายต้นโพธิ์ ด้านข้างต้นทองเป็นรูปสัตว์ในวรรณคดี ยามใดที่แสงแดดส่องสะท้อนจะดูงดงามมากค่ะ

● **วิหารน้อย** ด้านข้างและด้านหลังของพระอุโบสถเป็นที่ตั้งของวิหารสองหลังนี้ จุดเด่นของวิหารนี้คือผนังด้านนอกมีการตกแต่งด้วยกระจกสี ตัดเป็นชิ้นเล็กๆ และนำมาต่อเป็นรูปต่างๆ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน บนพื้นสีชมพูภายในวิหารเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางไสยาสน์ พระพุทธรูปนี้เคยถูกนำไปจัดแสดงที่กรุงปารีสในปี พ.ศ. 2474 และนำไปประดิษฐานที่นครเวียงจันทน์หลายสิบปี ก่อนจะนำมายังหลวงพระบางในปี พ.ศ. 2507

● **วิหารพระม่าน** เป็นวิหารอีกหลังที่อยู่ด้านหลังพระอุโบสถ ผนังวิหารด้านนอกมีลักษณะคล้ายกับวิหารองค์แรก ภายในวิหารนี้ประดิษฐานพระม่านในช่วงวันขึ้นปีใหม่จะมีการอัญเชิญมาให้ประชาชนสงฆ์และกราบไหว้เป็นประจำทุกปี ผนังด้านหลังวิหารทาสีชมพูประดับด้วยกระจกสีแสดงถึงวิถีชีวิตของผู้คนสร้างขึ้นใน พ.ศ. 2493 เพื่อเฉลิมฉลองที่โลกก้าวสู่ยุคที่พระพุทธรูป ด้านหลังของวิหารพระม่านจะเป็นพระธาตุศรีสว่างวงศ์ ซึ่งเป็นที่เก็บอัฐิ ของเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ และด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นโขงเรือใกล้กับริมแม่น้ำโขง ส่วนด้านหน้าพระอุโบสถเป็นที่ตั้งหอกลองมีลวดลายลงรักปิดทองสวยงามค่ะ

● **โรงเมี้ยนโกศ** หรือโรงเก็บราชรถพระโกศของเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนาสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2505 ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของวัด ลักษณะเป็นโถงกว้างผนังด้านหน้าตั้งแต่นำบันลงมาถึงพื้นสามารถถอดออกได้เพื่อให้สามารถเคลื่อนราชรถออกมาได้

กลางโรงเมี้ยนโกศเป็นที่ตั้งราชรถไม้แกะสลักปิดทองคำเปลวรอบคัน มีพระโกศสามองค์ตรงกลางเป็นองค์ใหญ่ของเจ้าสว่างศรีวัฒนา ด้านหลังเป็นของพระราชมารดา ส่วนด้านหน้าเป็นของพระเจ้าอา โรงเก็บราชรถนี้ออกแบบโดยเจ้ามณีวงศ์ และใช้ช่างชาวหลวงพระบางชื่อ เพี้ยตัน นับว่าเป็นช่างฝีมือดีประจำพระองค์ มีความชำนาญทั้งด้านงานเขียนและงานแกะสลัก

จุดเด่นของโรงเมี้ยนโกศยังอยู่ที่ประตูด้านนอกคือเป็นภาพแกะสลักวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ตอนสำคัญๆ เช่น ตอนพิเภกกำลังบอกความลับที่ซ่อนหัวใจของทศกัณฐ์ให้กับพระราม ถัดลงมาเป็นตอนที่ทศกัณฐ์ต้องศรของพระรามเสียบเข้าที่หัวใจ ถัดลงมาเป็นตอนที่พระรามพระลักษมณ์ต่อสู้กับทศกัณฐ์ ด้านล่างสุดเป็น

ตอนที่นางสีดาถูกไฟเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์กับพระราม เดิมทีภาพแกะสลักเหล่านี้เป็นการลงรักปิดทอง ต่อมาได้มีการบูรณะใหม่โดยทาสีทอง ภายในวัดยังมีเขตสังฆาวาสและยังมีพระจำพรรษาอยู่เช่นวัดทั่วไป

วัดแสนสุขาราม (วัดเดียวในหลวงพระบางที่มีพระยืนองค์ใหญ่)

ในบรรดาวัดทั้งหมด วัดแสนสุขารามนั้น เป็นวัดเดียวที่มีพระพุทธรูปยืนองค์ใหญ่ องค์เดียวในเมืองหลวงพระบาง เป็นวัดเก่าแก่ที่ถูกสร้าง ภายหลังจากหลวงพระบาง แยกออกจากนครเวียงจันทน์ได้ 11 ปี

บริเวณที่สร้างวัดแสนสุขาราม เคยมีวัดเก่าอยู่ก่อนหน้านั้น และสร้างขึ้นเมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 15 ประมาณสร้างขึ้นใน พ.ศ. 2261 สิ่งที่น่าสนใจภายในวัดคือ พระยืนที่สูง และใหญ่ที่สุดในหลวงพระบาง มีพระพักตร์ที่งดงามผ่องแผ้ว ข้างหอพระยืนมีหอรอยพระพุทธรูปจำลอง ส่วนพระอุโบสถงดงามอลังการด้วยการทาสีแดง และเขียนภาพสีทองลงบนพื้นแดงภายในมีการตกแต่งประดับประดา ที่มีสีสัน สวยสดงดงามหาที่ติมิได้ พระประธานมีความงามซดซ้อยมากค่ะ

วัดแสนสุขาราม ได้รับการบูรณะ 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2475 ครั้งที่สองเมื่อ พ.ศ. 2500 ลวดลายความสวยงามที่เห็นด้วยการปิดทองนั้น ได้รับการบูรณะเมื่อคริสต์ศตวรรษที่ 20 โดยช่างชาวหลวงพระบางเอง

ป้ายหน้าวัดแสนสุขาราม มีภาษาอังกฤษกำกับการอ่านให้ “Vatsensoukharam”

เมื่อมาเที่ยวที่ วัดแสนสุขาราม ในหลวงพระบางนี้พลาดไม่ได้ที่จะไปชมพระยืนที่มีเพียงองค์เดียวของหลวงพระบางนะคะ ว่าสวยงามแค่ไหน

ที่ตั้ง : วัดแสนสุขาราม ถนนเชียงใหม่ ภายในตัวเมือง ใกล้กับวัดสงบลมมาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้

วัดวิชุนราช หรือวัดหมากโม : วัดพระธาตุหมากโม หลวงพระบาง

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเมืองหลวงพระบาง ถนนวิชุนราช สร้างขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ. 2046 ในสมัยพระเจ้าวิชุนราช ในบรรดาวัดทั้งหมดในเมืองหลวง

พระบางเป็นต้องยกนิ้วให้วัดวิษณุราช ในเรื่องมีความแปลกที่พระธาตุรูปร่างโค้งมนเหมือนผลแตงโม และเจดีย์รูปทรงแปลกตาตัวเอง ที่กระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรมของลาวยกให้มีความสำคัญและความโดดเด่นของวัด

- วัดวิษณุราชนี้สร้างขึ้นเพื่อประดิษฐาน พระบาง ซึ่งอาราธนามาจากเมืองเวียงคำ ภายในวัดวิษณุราชมีปทุมเจดีย์หรือพระธาตุดอกบัวใหญ่ ซึ่งพระนางพันตีนเชียง พระอัครมเหสีของพระเจ้าวิษณุราชโปรดฯ ให้สร้างขึ้นใน พ.ศ. 2057 หลังจากสร้างวัดแล้ว 11 ปี ด้วยรูปทรงของเจดีย์มีลักษณะคล้ายแตงโมผ่าครึ่งทำให้ชาวเมืองหลวงพระบางเรียกว่า พระธาตุหมากโม เป็นทรงโอคว่ำ ยอดพระธาตุมีลักษณะคล้ายรัศมีแบบเปลวไฟของพระพุทธรูปแบบลังกาหรือสุโขทัย บริเวณมุขฐานชั้นกลางและชั้นบนมีเจดีย์ทิศทรงบัวตูมทั้งสี่มุม พระธาตุหมากโมนี้มีสีดำเก่าๆ แม้จะเคยผ่านการบูรณะปฏิสังขรณ์มาแล้วสองครั้ง ในปี พ.ศ. 2402 รัชสมัยของเจ้ามหาชีวิตสักกรินทร์ (คำสุก) ซึ่งเป็นพระราชบิดาของเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ และอีก 19 ปีต่อมา ในปี พ.ศ. 2457 ในรัชสมัยของเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์มีการปฏิสังขรณ์อีกครั้ง ซึ่งการบูรณะครั้งนี้พบโบราณวัตถุมากมาย เช่น เจดีย์ทองคำ พระพุทธรูปหล่อสำริด พระพุทธรูปทองคำ พระพุทธรูปเงิน โดยเฉพาะพระพุทธรูปที่แกะสลักจากแก้ว ซึ่งคล้ายกับพระแก้วมรกต โบราณวัตถุเหล่านี้ได้นำถวายเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ และเก็บรักษาไว้ในพระราชวังหลวงพระบางในปัจจุบัน

- พระอุโบสถ หรือที่ชาวลาวเรียกว่าสิม เป็นสิ่งก่อสร้างที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่ประดิษฐานพระบาง ตัวอุโบสถมีรูปทรงอาคารไทลื้อสิบสองปันนา ซึ่งมีจุดเด่นคือส่วนคอชั้นสองจะยกกระด้างขึ้นไป ส่วนบนหลังคาประดับด้วยโหง่ (หรือช่อฟ้าแบบไทย) ตรงกลางหลังคามีช่อฟ้า เป็นรูปปราสาทยอดฉัตรเล็กๆ ลดหลั่นหลายชั้น หน้าต่างพระอุโบสถประดับด้วยลูกมะหวด บานประตูด้านหน้าทั้งสามช่องแกะสลักลงรักปิดทอง มีรูปพระศิวะ พระวิษณุ พระพรหม และพระอินทร์ ศิลปะแบบเชียงขวาง

- พระประธาน หรือพระองค์หลวงในพระอุโบสถมีขนาดใหญ่ที่สุดในหลวงพระบาง ด้านหลังพระประธานมีโบราณวัตถุที่เก็บรวบรวมมาจากวัดร้างต่างๆ ในหลวงพระบาง เช่นพระพุทธรูปสำริด พวกไม้จำหลักลวดลายต่างๆ พระพุทธรูปไม้แกะสลักลงรักปิดทองสูงเท่าคนจริงจำนวนมาก

- สถานที่ตั้ง อยู่ใจกลางเมืองหลวงพระบาง
- ค่าเข้าชม 20,000 กีบ (ประมาณ 40 บาท)
- เปิดเวลา 07.00-17.30 น.

ตลาดเช้าหลวงพระบาง

จะพาไปชมเลยว่าเราจะพบเห็นอะไรบ้างที่หลวงพระบาง ยามเช้าแบบนี้เขาขายอะไรกัน มีอาหารแบบไหน แล้วใครมาจับจ่ายใช้สอยกันบ้าง ร้านกาแฟมีมั้ย ร้านอาหารเป็นยังไง หรือกินอะไรดี ตลาดยามเช้านี้แหละค่ะที่จะบอกเล่าเรื่องราววิถีชีวิตที่แท้จริงของคนหลวงพระบางได้เป็นอย่างดี ด้วยตาเราเองค่ะ

ที่ตั้งของตลาดยามเช้าที่หลวงพระบางนั้นอยู่ริมแม่น้ำโขง บริเวณท่าเรือถนนเลียบแม่น้ำโขง (Khem Khong Rd.) ช่วงที่ตัดกับถนนกิตสะลาด (Kitsalat Rd.) ตรงนั้นจะเป็นสามแยกที่จะคึกคักที่สุดค่ะ

สำรวจเมืองหลวงพระบางด้วยการเดิน หรือขี่จักรยาน บนถนนสักกะริน

ถนนสักกะริน (Sakkarine Road) เป็นถนนที่มีร้านค้าและที่พักจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็น รีสอร์ท โรงแรมใหญ่ๆ เกสต์เฮาส์เล็กๆ ร้านอาหารทั้งร้านเล็กร้านใหญ่ ร้านแทบทุกประเภทเป็นแหล่งรวมและศูนย์กลางเมืองเลยทีเดียวได้ นักท่องเที่ยวจำนวนมากจะนิยมมาพักบริเวณนี้ เพราะสามารถหาที่พักถูกๆ กลางเมืองได้ไม่ยาก จะยากก็ตรงที่ต้องเสียดินแดนเองสำหรับโรงแรมเล็กและรับเฉพาะ walk-in ค่ะ

เดี๋ยวจะพาเดินชม มาดูกันว่า ระยะทางแค่ประมาณ 500 เมตร เราเจออะไรบนถนนสักกะรินกันบ้างนะคะ

เราจะเริ่มจากจุดแรก ซึ่งก็คือวัดเชียงทอง แล้วเดินเรื่อยๆ ตรงมาตามถนนสักกะริน (Sakkarine Road) เดินตรงต่อไปก็จะถึง พระราชวังเดิมที่เปิดเป็นพิพิธภัณฑ์ แล้วก็จะมียอดเขาพูสืออยู่ฝั่งตรงข้าม สามารถเดินขึ้นไปเที่ยวได้ ยิ่งเดินมาถึงจุดนี้ในช่วงเย็นแล้วละก็จะกลายเป็นตลาดมืด คือถนนคนเดิน ขายของที่ระลึกให้นักท่องเที่ยวเยอะแยะไปหมดเลยคะ เดินกันเพลินเลยละคะเส้นทางนี้

“ตลาดมืด หลวงพระบาง” มาเดินช้อปปิ้งยามเย็นหาของฝากกัน

เวลาเปิด-ปิด เริ่มขายกันประมาณ 17.00 น. และราวๆ 22.00 น.ก็เลิกแล้วค่ะ

ที่ตั้ง ถนนศรีสว่างวงศ์ (ตรงสี่แยกที่ทำการไปรษณีย์แขวงหลวงพระบาง ไปจนถึงสุตพิพิธภัณฑสถานหลวงพระบาง)

ที่หลวงพระบางพอตกเย็น ช่วงเวลาประมาณ 5 โมงเย็น บริเวณหน้าพระราชวังเก่า บนถนนศรีสว่างวงศ์ จะเริ่มมีพ่อค้าแม่ค้าชาวหลวงพระบาง มาปูเสื่อ นั่งขายสินค้าพวกของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยว เรียกแบบภาษาลาวว่า “ตลาดมืด” หรือเรียกแบบภาษาไทยว่า “ตลาดค่ำ” จัดในลักษณะถนนคนเดิน ปิดถนน รถวิ่งเข้าไม่ได้ เข้าได้เฉพาะคนและจักรยานเท่านั้น

ถนนเส้นนี้ยังเป็นแหล่งรวมที่พัก รีสอร์ท โรงแรม เกสต์เฮ้าส์มากมาย ทำให้เป็นเหมือนจุดศูนย์รวมของนักท่องเที่ยวเมื่อยามเย็นมาถึง กลางวันเราก็ออกไปเที่ยวรอบๆ เมือง พอตอนค่ำออกมาหาอะไรกิน แล้วก็มาเดินตลาดมืดหาของฝากกัน เป็นการจัดสรรเวลาที่ดีของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ค่ะ

แล้วมีอะไรขายกันบ้างล่ะคะที่ตลาดมืด ...ฟังจากชื่อ อย่าคิดไปว่าจะมีของเถื่อนขายนะคะ ที่ตลาดมืดแห่งนี้เขามีแต่ของที่ท้องถิ่นขาย สินค้าจำพวกทำมือ หัตถกรรม ของชิ้นเล็กชิ้นน้อยที่สามารถซื้อกลับไปฝากเพื่อนๆ ได้หลายๆ คน ส่วนของชิ้นใหญ่ๆ จะไม่ค่อยมีคะ เพราะของพวกนั้นไปซื้อเอาตามร้านใหญ่ๆ เครื่องประดับจะมีเยอะ ของประดับบ้าน เสื้อยืดที่ระลึก กางเกงผ้าฝ้าย ของที่ระลึกหลวงพระบาง ฯลฯ

วัดพระบาท (ใต้) หลวงพระบาง จุดชมพระอาทิตย์ตกริมโขงที่สวยงาม

เวลาเปิด-ปิด : 06.00-17.30 น.

ค่าธรรมเนียมเข้าชม : 10,000 กีบ/คน

วันที่ไปเที่ยว ทางวัดบอกว่า คนไทยให้เข้าฟรีคะ (ไม่รู้ว่ามีปัจจุบันจะยังคงให้เข้าฟรีมั้ยนะ) เหตุผลนะหรือคะ ไม่ทราบคะ ...ลืมถามไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมได้เข้าฟรี แต่ต่างชาติเสียเงิน อออิ

ที่ตั้ง : อยุธยาแม่น้ำโขงด้านทิศใต้ของตัวเมืองหลวงพระบาง ห่างจากวัดธาตุหลวงประมาณ 200 เมตร (ทางไปน้ำตกตาดควางสี)

วัดพระบาท มีความโดดเด่นที่อยากจะแนะนำอยู่สองประเด็นคือ เรื่องแรกเป็นวัดที่มีศิลปะ และสถาปัตยกรรมแบบจีนผสมเวียดนาม ซึ่งไม่ค่อยเห็นในหลวงพระบาง และมีจุดชมพระอาทิตย์ตกดิน ที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของหลวงพระบาง เพราะตัววัดตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง เมื่อแสงดวงอาทิตย์จะลับขอบฟ้า จะมีเงาสะท้อนน้ำโขงที่สวยงาม มีนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวนหนึ่งมารอชมพระอาทิตย์ตกที่นี่

ตัววัดในอดีตตั้งอยู่ในเขตเมืองชั้นในด้านทิศใต้คู่กับวัดพระบาทเหนือ จากหลักฐานร่องรอยที่พบเห็นเชื่อว่าสร้างในรัชสมัยพระเจ้าสามแสนไท เนื่องจากการบูรณะวัดในปี พ.ศ. 2503 สถาปัตยกรรมได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเกือบทั้งหมด ส่วนใหญ่เป็นศิลปะจีน-เวียดนามซึ่งในสมัยนั้นมีเจ้าอาวาสเป็นชาวเวียดนาม ที่เกิดและอาศัยอยู่ในหลวงพระบาง (เวียดนาม-เกี้ยว) และชาวบ้านที่ถวายเป็นปัจจัยร่วมบูรณะส่วนใหญ่มีเชื้อชาติเดียวกัน จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “วัดเวียดนาม” (มาจากคำว่าเวียดนามนั่นเอง)

ความน่าสนใจของวัดนี้อยู่ที่พระพุทธรูป และสถาปัตยกรรมภายในจะเป็นสไตล์แบบจีนผสมเวียดนาม มีรอยพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่บริเวณริมแม่น้ำโขง จากบริเวณนี้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ของแม่น้ำโขง และเมืองฝั่งตรงข้ามได้อย่างชัดเจน นับเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกดิน ที่สวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของหลวงพระบาง

วัดพระบาท (ใต้) ที่วงเล็บว่าได้ เพราะว่าอยู่ทางทิศใต้ของหลวงพระบาง นะคะ เพื่อกันความสับสนกับวัดอื่นที่ชื่อคล้ายกัน

พระธาตุจอมสี จุดชมดวงอาทิตย์ตกบนยอดเขาภูสี หลวงพระบาง

ใครที่กำลังมองหาจุดชมวิวสวยๆ แนะนำจุดนี้เลยละ “พระธาตุจอมสี” บนยอดเขาสูงสุดของภูสี สถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมมากที่สุดที่ไม่ควรพลาด “ไปเที่ยวหลวงพระบางแล้ว ไม่ได้ขึ้นพระธาตุจอมสีถือว่า ไปไม่ถึงหลวงพระบางละ” นักท่องเที่ยวจำนวนมากขึ้นไปนั่งรอ นอนรอเพื่อชมความงามของพระอาทิตย์ตกดินที่จุดนี้

พระธาตุจอมสี่ ตั้งอยู่บนยอดเขาภูสี่ที่มีความสูงราว 150 เมตร ตั้งอยู่ใจกลางเมืองหลวงพระบาง บนยอดภูสี่ทำให้เห็นเมืองหลวงพระบางได้โดยรอบและเห็นสายน้ำโขง มีบันไดขึ้นยอดภูสี่ 328 ขั้น ตลอดทางขึ้นร่มรื่นไปด้วยต้นจำปา (ดอกไม้ประจำชาติลาว) หรือที่บ้านเราเรียกว่าต้นลั่นทม

- ภูสี่ มีความหมายว่า ภูเขาของพระฤๅษี เดิมชื่อว่า ภูสรวง ครั้นเมื่อมีฤๅษีไปอาศัยอยู่ชาวบ้านจึงเรียกว่าภูฤๅษี หรือภูษีมาจนถึงปัจจุบัน แต่ยังมีนักโบราณคดีบางคนเชื่อว่าภูษี อาจหมายถึง ภูศรีซึ่งเป็นศรีของเมืองหลวงพระบาง

- **พระธาตุ จอมสี่**สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าอนุรุท ประมาณพุทธศักราช 2337 พระธาตุนี้ตั้งอยู่บนยอดสูงสุดของภูสี่ บนความสูง 150 เมตร พระธาตุนี้มองเห็นได้แต่ไกลแทบจะทุกมุมเมืองของหลวงพระบาง ตัวพระธาตุเป็นทรงดอกบัวสี่เหลี่ยมทาสีทอง ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมยอดประดับด้วยเศวตฉัตรทองสำริดเจ็ดชั้น สูงประมาณ 21 เมตร ช่วงที่พระธาตุนี้ยังคงามที่สุดคือช่วงตอนบ่ายแก่ๆ แสงแดดจะกระทบองค์พระธาตุเป็นสีทองสุก รอบๆ พระธาตุจะมีทางเดินให้ชมวิวทิวทัศน์ของเมืองหลวงพระบาง ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือจะมองเห็นสนามบิน ส่วนด้านทิศตะวันตกจะมองเห็นแม่น้ำโขง ช่วงที่แดดเคี้ยวเข้าหากันในกليبเขาและจากยอดภูสี่ยังมองเห็นพระราชวังเดิมที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขง พระธาตุจอมสี่มิได้เป็นสิ่งก่อสร้างแห่งเดียวบนยอดภูสี่ ยังมีสิ่งก่อสร้างทางพระพุทธศาสนาอีกหลายแห่งเช่น วัดถ้ำภูสี่ วัดป่าแค วัดศรีพุทธบาท วัดป่ารวก

- สถานที่ตั้ง อยู่ใจกลางเมืองหลวงพระบาง
- ค่าเข้าชม 20,000 กีบ (ประมาณ 80 บาท)
- เปิดเวลา เปิดตลอดวันค่ะ

ถ้ำตึง (Tam-ting)

ค่าเข้าชมถ้ำตึง 10,000 กีบ ประมาณ 40 บาท

เวลาเปิด 08.00-17.00 น.

ถ้ำตึง ตั้งอยู่ในภูเขาสูงใหญ่ตระหง่านอยู่ริมน้ำโขง เป็นลักษณะถ้ำริมหน้าผา อยู่ฝั่งตรงข้ามบ้านปากคู อยู่ห่างจากตัวเมืองหลวงพระบางประมาณ 30 กิโลเมตร

ไปตามทางหลวงหมายเลข 13 ทางเหนือของหลวงพระบาง ผ่านหมู่บ้านช่างไห จนถึงหมู่บ้านปากอู แล้วต่อเรือเพื่อข้ามฝากแม่น้ำโขงไปเที่ยวถ้ำที่ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้าม ได้เลยคะ ค่าเรือประมาณคนละ 5,000 กีบ

มีวิธีมาถ้ำตั้งอีกวิธีหนึ่งคะ นอกจากการเหมารถมาแล้ว ก็คือการนั่งเรือเลาะตามลำน้ำโขงขึ้นเหนือมาเรื่อยๆ สามารถขึ้นเรือที่ท่าวัดเชียงทองได้ หรือทำเรืออื่นๆ ก็ได้ จะมีเรือเหมาซึ่งการนั่งเรือเราจะได้ชมทิวทัศน์สองฝากฝั่งลำน้ำโขงไปด้วย ใช้เวลาประมาณ 2.30 ชั่วโมง (เรือวิ่งทวนกระแสน้ำ) ขากลับจะล่องตามน้ำ ใช้เวลาประมาณชั่วโมงเศษก็ถึงหลวงพระบางคะ

ถ้ำตั้งประกอบไปด้วย 2 ถ้ำ เมื่อเราข้ามฝากไปแล้ว ขึ้นบันไดเพื่อเข้าเที่ยวชม ประมาณคนละ 10,000 กีบ ประมาณ 40 บาท เดินขึ้นไป เราจะพบกับถ้ำแรกก่อนเรียกว่า ถ้ำตั้งลุ่ม (ล่าง) และจะมีแยกซ้ายไปถ้ำตั้งเทิง (บน) ที่ถ้ำตั้งลุ่มนั้นจะมีพระพุทธรูปไม้จำนวนมากวางอยู่เต็มถ้ำเลยคะ ตัวถ้ำมีความสูงประมาณ 60 เมตรจากพื้นน้ำ มีลักษณะเป็นโพรงถ้ำตื้นๆ มีหินงอกหินย้อยเล็กน้อย

เท่าที่เห็นพระพุทธรูปส่วนใหญ่ทำด้วยไม้และเป็นพระยืน แต่ก็มีปางอื่นๆ อยู่บ้าง แต่ละองค์ก็มีความสวยงามเก่าแก่แตกต่างกันไป ในสมัยโบราณถ้ำตั้ง เป็นที่สักการะบวงสรวงดวงวิญญาณ ผีฟ้า ผีแถน เทวดาผาติง ของคนแถวนั้น จึงมีการนำพระพุทธรูปมาวางไว้เป็นจำนวนมาก

ถ้ำตั้งในวันนี้ยังแสดงถึงยุคแห่งการปฏิวัติความเชื่อ ของชาวลาวในอดีตที่เคยนับถือผี พระเจ้าโพธิสารราชทรงเลื่อมใสในพุทธศาสนา เป็นผู้นำพุทธศาสนาเข้ามา และทรงใช้ถ้ำตั้ง เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ทางพุทธศาสนา และมีการค้นพบพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นในคริสต์วรรษที่ 18-19 กว่า 2,500 องค์ ส่วนใหญ่ทำขึ้นจากไม้ เมื่อตอนค้นพบใหม่ๆ มีพระพุทธรูปจำนวนหนึ่ง ที่ทำด้วยเงิน และทองคำ แต่ก็ถูกลอกออกไปหมด

นับแต่นั้นมาถ้ำตั้งจึงเป็นถ้ำที่ศักดิ์สิทธิ์ เจ้ามหาชีวิตแห่งหลวงพระบาง ต้องไปสักการะบูชาพระพุทธรูปในถ้ำ โดยเฉพาะช่วงปีใหม่ของลาว ทั้งเจ้ามหาชีวิตข้าราชการบริวาร พระสงฆ์ ประชาชนทั่วไปจะเดินทางไปสรงน้ำพระพุทธรูปที่ถ้ำตั้งบนและถ้ำตั้งล่าง จากนั้นจึงไปสรงน้ำพระพุทธรูปที่วัดปากอู ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับถ้ำตั้ง

ถ้าตั้ง มีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่มากมายมหาศาล ซึ่งไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าเป็นเวลายาวนานเท่าใดที่ประชาชนได้นำเอาพระพุทธรูปมาถวายเป็นที่เคารพบูชาไว้ที่ถ้ำกลางแม่น้ำโขง ซึ่งพระพุทธรูปอยู่ที่ถ้ำดังกล่าว ยิ่งนับวันก็ยิ่งมากขึ้นเนื่องจากทุกๆ ปี เมื่อถึงเทศกาลปีใหม่อลาว ชาวหลวงพระบางจะพากันล่องเรือมาทำบุญกันอยู่ที่นี้ ในการมาทำบุญกันแต่ครั้งจะนำเอาพระพุทธรูปที่หล่อด้วยโลหะ และทำด้วยไม้แกะสลักมาถวาย

สำหรับถ้ำตั้งเทิง (บน) หรือถ้ำตั้งบนนั้นมีทางแยกซ้ายเดินขึ้นบันไดไป 218 ขั้น สองข้างทางร่มรื่นด้วยเงาไม้ ลักษณะถ้ำตั้งบนเป็นปากถ้ำไม่ลึกมาก มีพระพุทธรูปอยู่ในถ้ำแต่ไม่เคยเอะเท่าถ้ำตั้งล่าง ที่ปากถ้ำมีไฟฉายให้เช่าสำหรับไปส่องดูภายในถ้ำด้วยค่ะ

นอกจากถ้ำตั้งแล้ว ที่บ้านปากถ้ำยังมี **วัดปากถ้ำราชวรวิหาร** ซึ่งมีความสวยงามมากตั้งอยู่ด้วย วัดจะอยู่บริเวณหมู่บ้านปากถ้ำ ตรงข้ามถ้ำตั้ง นับเป็นวัดเก่าแก่ที่น่าสนใจเช่นเดียวกับวัดเชียงทองในหลวงพระบาง แม้จะถูกทำลายหลายครั้งในคริสต์ทศวรรษที่ 16 แต่ก็ได้รับการบูรณะมาโดยตลอดหลายครั้ง

พระอุโบสถ หรือที่ภาษาลาวเรียกว่า สิมนี้ มีโครงสร้างสถาปัตยกรรมแบบลาว สภาพยังคงแบบเดิมอยู่ ผนังพระอุโบสถ เป็นภาพวาดเกี่ยวกับพุทธประวัติ เป็นภาพที่วาดขึ้นใหม่หลังการบูรณะครั้งสุดท้าย

วัดปากถ้ำ ในหมู่บ้านปากถ้ำ เราสามารถเดินมาเที่ยวชมได้ เพราะอยู่ในหมู่บ้านใกล้ที่จอดรถค่ะ

น้ำตกกวางสี (Kouangxi Water Fall)

ค่าเข้าชม คนละ 10,000 กีบ (40 บาท)

เปิดเวลาเข้าชม ตั้งแต่เวลา 06.00-17.30 น.

การเดินทาง ไปน้ำตกกวางสี มีรถจัมโบ้ออกจากตลาดชาวเขาหรือตลาดมั่งตรงสี่แยกกลางเมือง แต่หากไปกันน้อยคนจะต้องรอนกว่าผู้โดยสารจะเต็ม รถจึงออก หรือมิฉะนั้นต้องเหมารถไป จากหลวงพระบางออกนอกเมืองไป 30 กิโลเมตร เมื่อมาถึงลานจอดรถจะพบป้ายชื่อ น้ำตกกวางสี เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า

“Kouangsi Waterfall” แต่คำภาษาอังกฤษใน Google Map ใช้คำว่า “Kouangxi Water Fall” จากป้ายนี้ต้องเดินเท้าขึ้นไปอีกประมาณ 300 เมตรจึงจะพบน้ำตก กว้างสี่คะ

น้ำตกกว้างสี่ เป็นน้ำตกที่มีความใหญ่มาก และสวยงามที่สุดแห่งหนึ่งใน หลวงพระบาง ด้วยสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่เต็มไปด้วยป่าเขาที่อุดมสมบูรณ์ ลักษณะเป็นน้ำตกหินปูน สูงราว 70 เมตร ความสูงระดับนี้สูงมากนะคะ น้ำที่ไหล ลงมาเปียกโชกมาก ให้ความรู้สึกแบบเดียวกับที่น้ำตกเอราวัณ ที่กาญจนบุรีบ้านเรา แต่ที่นี้ สูงใหญ่เข้าถึงได้ง่าย เดินจากทางเข้าตรงด้านเก็บเงินบริเวณลานจอดรถแค่ 300 เมตรก็มาถึงแล้วคะ

ระหว่างทางก่อนจะเดินถึงตัวน้ำตกกว้างสี่นั้น จะมีเส้นทางลำธารน้ำไหลผ่าน เป็นน้ำตกย่อยๆ หลายจุด ที่ล้วนสวยงามและเหมาะที่จะลงเล่นน้ำได้ (มันสวยมาก ขนาดที่ว่า เดินไม่ถึงตัวน้ำตกสักที เพราะมัวแต่ถ่ายรูปน้ำตกเล็กน้ำตกน้อยอยู่ที่นี่แหละ ก็มันสวยจริงๆ นี่คะ) จุดไหนที่ลงเล่นน้ำได้ ทางกระด้าจะทำห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าไว้ให้ ด้วย ฉะนั้นมาเที่ยวที่นี่ถ้ามีเวลาก็อย่าลืมเอาชุดเล่นน้ำมาเปลี่ยนด้วยนะคะ รับรองว่าจะสนุกแน่ๆ ถ้าไม่มีก็เดินกลับไปซื้อที่ลานจอดรถก่อนได้ มีร้านค้าอยู่หลายร้านคะ

เมื่อเดินเข้าไปถึงตัวน้ำตก จะพบความยิ่งใหญ่ของน้ำตกกว้างสี่ ซึ่งสูงมาก และมีความสวยงามตามแบบน้ำตกหินปูนซึ่งน้ำจะใสเอามากๆ เราสามารถเดินขึ้นไป บนตัวน้ำตกได้ แต่ระวังลื่นนะคะ เพราะทางเดินขึ้นก็จะมีน้ำไหลลงมาเป็นพ่น น้ำตกกันเลยทีเดียวคะ

ตัวน้ำตกยังคงสภาพความดิบ ความธรรมชาติไว้ได้อย่างดี มีจุดชมวิวดูตัว น้ำตกกว้างสี่อยู่หลายๆ มุม ในรอบๆ บริเวณ ทั้งบนสะพานไม้ มุมเก้าอี้ม้านั่งต่างๆ ก็ทำให้ให้นักท่องเที่ยวได้ชื่นชมน้ำตกกันในหลายๆ มุม เหมือนจัดเป็นมุมพักผ่อน แต่ละมุมก็สวยๆ ทั้งนั้นคะ

น้ำตกกว้างสี่มีน้ำตลอดปี ในฤดูร้อนน้ำจะน้อยหน่อยแต่ยังคงความงาม ไม่เปลี่ยน แล้วถามว่าช่วงไหนสวยสุด ก็แนะนำเดือนธันวาคมคะ ช่วงหนาวๆ น้ำใส สวยอากาศดี

มาถึงชื่อน้ำตกกันบ้าง หลายคนอยากรู้ว่า ทำไมชื่อน้ำตกกว้างสี่ ชื่อของน้ำตก

กวางสี หมายถึง กวางหนุ่มที่เขาเพิ่งเริ่มออก

น้ำตกกวางสีอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ภายใต้การดูแลจากเจ้าหน้าที่กระทรวงกลาโหมและป่าไม้ การไปเที่ยวชมน้ำตกจะต้องผ่านด่านตรวจซึ่งเปิดในเวลา 15.00 น. นักท่องเที่ยวจึงควรไปถึงก่อนเวลาน้ำตกกวางสีมักมีชาวหลวงพระบางนิยมไปเที่ยวชมกัน โดยเฉพาะในยามมีงานบุญหรือเทศกาล ตามเส้นทางสู่น้ำตกกวางสีจะได้พบกับวิถีชีวิตอันแท้จริงของบรรดาชนเผ่าในลาว โดยเฉพาะหมู่บ้านลาวเทิง เช่น หมู่บ้านท่าแป้น บ้านตาด บ้านอู่

นอกจากจะชื่นชมความงามของน้ำตกแล้ว ยังหาซื้อของที่ระลึกที่ทางเข้าน้ำตก ซึ่งเป็นสินค้าพื้นเมืองที่ทำจากไม้ไผ่เป็นของใช้หลายชนิด และมีร้านอาหารตามสั่ง ร้านอาหารประเภทปิ้งปลา ปิ้งไก่ ส้มตำ และเหล้าเบียร์ ให้บริการอยู่หลายร้าน คล้ายๆ บ้านเรา อยู่พักผ่อนได้ทั้งวันล่ะค่ะสำหรับที่นี่

น้ำตกตาดแซ่ (Tadsae Waterfall)

น้ำตกตาดแซ่ (Tadsae Waterfall) เป็นน้ำตกที่อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของหลวงพระบาง ออกไปไม่กี่กิโลเมตร ประมาณ 15 กิโลเมตรก็ถึงค่ะ น้ำตกตาดแซ่เป็นน้ำตกที่เราจะต้องนั่งเรือต่อเข้าไปตามแม่น้ำคาน เมื่อไปถึงจะต้องเดินเข้าไปอีกเล็กน้อยประมาณ 100 เมตร จะพบกับด่านเก็บค่าผ่านประตู น้ำตกแห่งนี้เป็นสถานที่ที่แนะนำให้เล่นน้ำค่ะ เตรียมชุดมาเลย จัดเวลามาเล่นสัก 2-3 ชั่วโมงรับรองสนุกไม่ลืมแน่ๆ ค่ะ

หมู่บ้านต่างๆ รอบเมืองหลวงพระบาง

รอบๆ เมืองหลวงพระบางนั้นมีหมู่บ้านที่น่าสนใจหลายแห่ง ที่นักท่องเที่ยวนิยมเข้าไปเที่ยวชมกัน อย่างเช่นบ้านผานม ที่นิยมไปซื้อผ้าทอ บ้านช่างฆ้อง ที่นักท่องเที่ยวนิยมไปซื้อพวกงานกระดาษสา หมู่บ้านผลิตเครื่องเงินที่ตลาดดารา และยังมีชุมชน อย่าง บ้านแจ็ก ที่ตั้งอยู่ในหลวงพระบางดูคล้ายๆ กับถนนข้าวสาร บ้านเราประมาณนั้น ...สำหรับคนชอบสัมผัสวิถีชีวิตท้องถิ่นหรือไปซื้อของแบบถึงที่ถึงแหล่งผลิตเลยล่ะ

บ้านผานม “อดีตหมู่บ้านที่ทอผ้าถวายเจ้ามหาชีวิต”

บ้านผานม เป็นหมู่บ้านชาวไทลื้อที่อพยพมาจากเมืองสิบสองปันนา มีประชากรประมาณ 250 ครอบครัว ผู้หญิงชาวไทลื้อชำนาญในการทอผ้า ในอดีตบ้านผานมเป็นแหล่งทอผ้าถวายเจ้ามหาชีวิตและราชสำนัก ในปัจจุบันผ้าทอบ้านผานมมีชื่อเสียงมาก มีการรวมกลุ่มตั้งเป็นศูนย์หัตถกรรมแสดงสินค้า มีการสาธิตการทอผ้าและผ้าทอจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว อาทิ เสื้อ ย่อม ผ้าคลุมโต๊ะ ผ้าคลุมเตียง ส่วนภายในหมู่บ้านก็สามารถเที่ยวชมหมู่บ้านได้

แต่เดิมนั้น บรรพบุรุษของชาวลื้อหมู่บ้านผานมถูกกวาดต้อนมาจากดินแดนสิบสองปันนา ครั้งแรก ใน พ.ศ. 2390 ซึ่งขณะนั้นยังเป็นประเทศราชของไทยอยู่ในครั้งนั้น กองทัพไทยยกทัพขึ้นไปปราบจลาจลซึ่งเกิดขึ้นในเมืองหลวงเชียงรุ่งของแคว้นสิบสองปันนา โดยเกณฑ์ทัพเมืองหลวงพระบาง ซึ่งพระเจ้าสุกเลิมเป็นเจ้าครองนครขึ้นไปช่วยด้วย หลังปราบจลาจลเรียบร้อยแล้ว ได้กวาดต้อนครอบครัวอุปราชเชียงรุ่ง และบ่าวไพร่ชาวลื้อมาไว้ในเขตเมืองหลวงพระบาง

ครั้งที่สองเกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2395 สมัยพระเจ้าจันทรราชาอนุชาของพระเจ้าสุกเลิมเป็นเจ้าครองนครหลวงพระบาง เมื่อพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 โปรดฯ ให้พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหลวงวงษานุวัชรราชเสนา เป็นแม่ทัพใหญ่ยกไปตีเมืองเชียงตุง พระเจ้าจันทรราชาโปรดฯ ให้เจ้าสิริสา โอรสของเจ้าอุ้นแก้ว อดีตเจ้าอุปราชในสมัยพระเจ้าสุกเลิม ยกกองทัพเมืองหลวงพระบางไปช่วยรบ โดยทัพหลวงพระบางเดินทัพผ่านเขตสิบสองปันนาเพื่อตีโอบเมืองเชียงตุงทางทิศตะวันออก การศึกคราวนี้แม่ทัพไทยและหลวงพระบางจะพ่ายแพ้กลับมา จนถึงขนาดเจ้าสิริสาแม่ทัพฝ่ายหลวงพระบางสิ้นพระชนม์ในการรบ แต่ในการเดินทัพกลับ ก็ได้กวาดต้อนครอบครัวชาวลื้อจากเมืองล่า ในเขตสิบสองปันนาลงมาด้วย ส่วนหนึ่งมาอยู่ในเขตลาวบริเวณเมืองเงิน แขวงไชยบุรี บางส่วนเข้ามาถึงเมืองไทยตั้งบ้านเรือนอยู่แถบอำเภอปัว จังหวัดน่าน และอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา

สำหรับชาวลื้อที่หลวงพระบาง ถูกให้ย้ายไปตั้งบ้านเรือนอยู่ริมแม่น้ำคานนอกเมืองหลวงพระบาง และเรียกหมู่บ้านของตนว่า “บ้านผานม” ใช้ฝีมือนทอผ้าซึ่งมีมาแต่ครั้งอยู่ในดินแดนสิบสองปันนา รับผิดชอบราชสำนักหลวงพระบาง โดยเป็นผู้

ทอดผ้าส่งให้เจ้านายในราชสำนักใช้ได้ในราชพิธีต่างๆ หัตถกรรมผ้าทอจากบ้านผานม จึงมีคุณภาพ และมีชื่อเสียงอย่างมากในหมู่นักท่องเที่ยว

สถานที่ตั้ง อยู่ห่างจากเมืองหลวงพระบางประมาณ 4 กิโลเมตร หมู่บ้านตั้งอยู่ริมแม่น้ำคาน

หมายเหตุ การเดินทางไปบ้านผานม ต้องเหมารถจากในเมืองหลวงพระบาง

บ้านช่างฆ้อง

เป็นหมู่บ้านที่เด่นในเรื่องงานหัตถกรรมกระดาษสา แสดงกรรมวิธีการผลิตที่ใช้แรงงานคนล้วนๆ ค่ะ นักท่องเที่ยวจะได้ชมขั้นตอนการผลิต กว่าจะมาเป็นกระดาษสา และเลือกซื้อผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา เช่น สมุดบันทึกรูปแบบต่างๆ ไปสการ์ด โคมไฟรูปดาว หรือจะซื้อกระดาษสาเป็นแผ่นสีสันต่างๆ ก็ได้ค่ะ

ที่ตั้ง : ออกนอกเมืองหลวงพระบางไปทางเหนือประมาณ 4 กิโลเมตร

การเดินทาง : เหมารถจากตัวเมืองหลวงพระบาง

ตลาดดารา

สินค้าเด่น : เครื่องเงิน ผ้าทอมือที่มาจากแขวงหัวพัน ชำเหนื่อ และหลวงพระบาง นอกจากนี้ยังมีผ้าทอของไทยลื้อ และผ้าทอจากลาวสูง ทอเป็นผ้าชิ้น หมวก ย่อม ฯลฯ ถูกใจสมาชิกแน่นอนค่ะ

ที่ตั้ง : ใจกลางเมืองหลวงพระบาง ถนนเซษฐาภิราช เยื้องโรงพยาบาลหลวงพระบาง

บ้านแจ็ก

สินค้าเด่น : บ้านแจ็กมีลักษณะคล้ายตรอกข้าวสารในเมืองไทย นักท่องเที่ยวทั่วไปเรียกกันว่าตรอกข้าวเหนียว ตามรายทางสองฟากถนนเป็นตึกเก่าๆ สมัยฝรั่งเศส ตกแต่งเป็นร้านรวงต่างๆ สวยงามมากค่ะ บางร้านทันสมัยมีดีดแอร์ด้วยค่ะ สินค้าเด่นๆ เช่น ผ้าไหม ผ้าทอ ตุ๊กตารูปเยอเยอ เสื้อยืดที่สกรีนเป็นรูปต่างๆ

ของโบราณที่เปลี่ยนแปลง ยามค้าถนนสายน้ำมีสี่ต้นและมีร้านเครื่องดีมให้บริการหลายร้าน

ที่ตั้ง : ถนนนาวัง ใกล้กับวังเจ้ามหาชีวิต

ตลาดมั่ง

สินค้าเด่น : เป็นสินค้าจากชาวเขาเผ่าม้งของลาว เช่น ผ้าทอบักกวดลายต่างๆ เช่น ปลอกหมอน ผ้าห่ม ย่าม กระเป๋า เสื้อชาวเขา และมีเครื่องเงินอยู่บ้าง ตรงข้ามฝั่งถนนเป็นที่ตั้งของร้าน**มินิโพสต์** ซึ่งจำหน่ายโปสการ์ดและแสตมป์ซึ่งนักท่องเที่ยวนิยมมาซื้อหากันมากที่สุดในหลวงพระบางค่ะ

ที่ตั้ง : หัวมุมถนนเชษฐาธิราช และถนนนาวัง ตรงข้ามตลาดสด ท่ารถเวียงจันทน์

มาเรียนรู้ภาษาลาวกันเถอะ

มาเรียนรู้ภาษาลาวกันนิดค่ะ เอาไว้ใช้เวลาเดินทางไปเที่ยวที่หลวงพระบาง เราเป็นคนไทยฟังได้ง่ายค่ะ คล้ายๆ ภาษาบ้านเรา แต่บางคำ ต้องจำเลยนะค่ะ เพราะวัฒนธรรมเค้า ภาษาเรามีความใกล้เคียงกันมากจะนั้นระวังเรื่องการเข้าใจผิดให้ดี ไม่ใช่ไม่เข้าใจนะค่ะ คนไทยฟังภาษาลาวอาจเข้าใจผิดได้ อย่างเช่น การเรียกแทนตัวคุณภาษาลาวเรียกว่า “**เจ้า**” ก็ไม่ได้หมายความว่าเขายกยอเราเป็นเจ้าแต่ประการใด เหมือนในภาษาไทย

แล้วอีกอย่างภาษาลาวจะไม่มี ร รอเรือค่ะ เค้าจะใช้ “**ฮ**” แทนอย่างคำว่า “**รู้**” ก็จะเป็น “**ฮู้**”

แล้วถ้ามีใครมาทักว่า “**มือนี่**” ก็หมายถึง “**วันนี้**” นะค่ะ ไม่ได้หมายถึงมืออาหาร เค้าละค่ะ ลองศึกษาไว้บ้าง ไปเที่ยวลาวจะสนุกขึ้นกับการเรียนรู้ภาษาท้องถิ่น

เรื่องพวกนี้มีประโยชน์นะคะ เวลาเราไปถึงประเทศเขา เห็นป้ายเห็นอะไรก็
จะอ่านง่ายขึ้น

หนังสือแบบเรียนภาษาลาว หากใครสนใจเรียนอย่างจริงจัง ก็ไปหาซื้อที่ลาว
นะคะ ...เอาจริงนะเนี่ย

หัตพุด ภาษาลาว : หมวดคำสรรพนาม

ข้า้อย : ฉัน	พวกเฮา : พวกเรา	เจ้า : คุณ
มัน : มัน	พวกเจ้า : พวกท่าน	หยั่ง : อะไร
ท้าว : นาย	สาว : นางสาว	แม่ : นาง

หัตพุด ภาษาลาว : หมวดคำกริยา

เฮ็ด : ทำ	ชอย, ชอยเหลือ : ช่วย	รู้ : รู้
เยียมยาม : เยียมเยือน	โถ้โลม : พุดคุย, สนทนา	ป่ยาน : ไม่กลัว
ไซ : เปิด	อัด : ปิด	แถ : โกง
ขวัด : แคะ	ปด : ถอด	ถอก : เท (น้ำ)
แ่ว : แวะ		

หัตพุด ภาษาลาว : หมวดเวลา

วันพะหัด : วันพฤหัสบดี	ยามเช้า : ตอนเช้า	
ยามสวย : ตอนสาย	ยามแลง : ตอนเย็น	มี่อนี้ : วันนี้
เช้านี้ : เช้านี้	มี่อแลง : เย็นนี้	วันพุท, มี่ออื่น : พรุ่งนี้
วันฮื่อ : มะรืนนี้	มี่อวานนี้ : เมื่อวานนี้	จักโมงแล้ว : ก็โมงแล้ว
แต่โดน : นานมาแล้ว	บ่โดน : ไม่นาน	หว่างแล้ว : ไม่นานมานี้
เทื่อ : ครั้ง	ม่อๆ นี้ : เร็วๆ นี้	

หัตถพุด ภาษาลาว : หมวดคำทักทาย

หมวดนี้ใช้บ่อยค่ะ เป็นคำทักทายทั่วไป แต่บางคำอาจฟังดูเหมือนว่าเราแต่ที่นี้เขาชม เราอย่างเช่น คำว่า เจ้าชู้ จะหมายถึง รูปงามมีเสน่ห์ เป็นคำชมซะนี่ ... ฟังอย่างนี้ ไปเที่ยวลาวเจ้าชู้กันใหญ่เลยนะคะ

ซ้ำบายดี : สวัสดี

ขอบใจ : ขอบคุณ

ขอบใจหลายๆ : ขอบคุณมาก

บ่เปนหยั่ง : ไม่เป็นไร

ขอโทษ : ขอโทษ

ขอให้เข้มแข็ง : ขอให้มีความสุข

ขอให้มันเย็น : ขอให้อายุยืน

ข้อยฮักเจ้า : ฉันรักเธอ

บ่ดี : ไม่ดี

งาม : สวย

เจ้าชู้ : รูปงามมีเสน่ห์ (คำชม)

น่าฮัก : น่ารัก

แมนแล้ว : ใช่

บ่, บ่แมน : ไม่ใช่

ลาก่อน : ลาก่อน (จากไปไกล)

โชคดี : ลาก่อน (ยังอยู่ใกล้)

ยินดีที่ฮักจัก : ยินดีที่ได้รู้จัก

เจ้าชื่อหยั่ง : คุณชื่ออะไร

ขอยชื่อ : ฉันชื่อ

เจ้ามาแต่ใส่ : คุณมาจากไหน

สบายดีบ่ : คุณเป็นอย่างไรบ้าง

หัตถพุด ภาษาลาว : หมวดคำทั่วไป

หมวดคำทั่วไป หมวดคำนี้มีคำอันตรายต้องจำเยอะเลยคะ ใช้ผิดจะแย่นั่นเอง อย่างคำว่า “ชายของ” ที่หลวงพระบางจะหมายถึง “คำประเวณี” คำว่า “บ่อนทองเที่ยว” ก็คือ สถานที่ท่องเที่ยว ไม่ใช่บ่อนอย่างที่เล่นพนันนะคะ แล้วคำว่า “ระวัง” ของเรา บ้านเขาเรียกแปลกดี ว่า “ใบประหยัด”

คำว่า “ออกกำลังกาย” คำใช้คำว่า “แอบกาย” ฟังแล้วแอบๆ ยังไม่รู้จะ

ฮ้าย : दु

ม่วนซื่น : สนุกสนาน

ฮับต้อน : ต้อนรับ

ยาม : เยี่ยมเยือน

เฮ็ดเวียก : ทำงาน

ลัก : ขโมย

พั่วพัน : ติดต่อกัน

ฮักแเฮง : รักมาก

ซุกฮู้ : สนับสนุน, ส่งเสริม

นายภาษา : ล่าม

ผู้ต่างหน้า : ตัวแทน, ผู้แทน

ไปนอก : ไปห้องน้ำ

ชั่ว : สะพาน, ขวา

ปองเยี่ยม : หน้าต่าง

ตะเว็น : พระอาทิตย์

ชี้เหยื่อ : ชยะ

พะยาด : โรคภัยไข้เจ็บ

นางแพด : นางพยาบาล

ท่านหมอ : นายแพทย์, แพทย์หญิง

ทะนาคาน : ธนาคาร

เกิบ : รongเท้า

ตั้ง : แก้ว

ฮ้านแปงโมง : ร้านซ่อมนาฬิกา

สบู่ฝุ่น : ผงซักฟอก

เสียให้ : แพ้

หลวง : ไทใหญ่โต

จำปาหลวง (เซียงเมียง) : ดอกลิ้นทม

หมั่นยีน : ยีนยาว

เคื่อง : ลินค้ำ

ขายเคื่อง : ผ้า

โล้ง : กางเกง

ขายโต, ขายของ : ค้ำประเวณี

เสื่อกันฝนตัวน้อย : ถุงยางอนามัย

ตื่นตาม : ตื่นตูม

ย่าง : เดิน

วันสังฆานล่อง : วันสงกรานต์

ไบยังยีน : ไบประกาศเกียรติคุณ

ห้องการ : สำนักงาน

น้ำของ : แม่น้ำโขง

อ่างดาวเทียม : จานดาวเทียม

แวนแวง : กระจกส่องหน้า

ทิม : ทิ้ง, ทำให้ตก (สิ่งของ, ชยะ)

โฮงแสม : โรงแรม

นายแพด : บุรุษพยาบาล

โฮงหมอ : โรงพยาบาล

ห้องการป้องกันความสงบ : สถานีตำรวจ

จั่งได้ : อย่งไร

ลองเท้า : ถุงเท้า

โมง : นาฬิกา

ฮ้านจอดยาง : ร้านปะยาง

แพ้ : ชนะ

แอบกาย : ออกกำลังกาย

กะปอมหลวง : ไตโนเสาร์

เจ้ามหาชีวิต : ในหลวง

เฮือนพัก : บ้านพัก, เกสต์เฮ้าส์

ลินค้ำ : ขายลินค้ำ

แผ่นแพ, ผ้าแพ : เสื้อผ้าสำเร็จรูป

ชิน : ฝ้านุ่ง

ถุงยาง : ถุงพลาสติก

เชินซาบ : โปรดทราบ

บ่อนท่องเที่ยว : สถานที่ท่องเที่ยว

ถ้ำตั้ง, ถ้ำหินตั้ง : ถ้ำหินงอกหินย้อย

วันสังฆานขึ้น : วันปีใหม่

ไบประหยัด : ระวัง

เสียด : หาย

ไฟอำนาจ : ไฟแดง

ไฟเสรี : ไฟเขียว

บ่ค่อยมัก : ไม่ค่อยชอบ

ปาฝา : ตะพาน้ำ

ปุยาง : ภาดียง

ห้ามสูบยา : ห้ามสูบบุหรี่

ท่งเพียง : ที่ราบ

พุดอย : ภูเขา

มอดไฟ : ดับไฟ

ไฟเทียม : ไฟเหลือง

กะเทียม : ตระเตรียม

ต่ำหูก, ต่ำแผ่น : ทอผ้า

ท้งพวง : ท้งระบบ

บ่อนั่ง : ที่นั่ง

ตาด : น้ำตก

พูเพียง : ที่สูง

หัตถพุด ภาษาลาว : หมวดขอปึง

คำนำสนใจหมวดนี้ก็ไม่เบาอะ เพราะมีคำคล้ายคำไทย แต่ผิดกันที่ความหมายอยู่หลายคำ เช่น รถจัก ที่หลวงพระบางจะหมายถึง รถมอเตอร์ไซด์ ไม่ใช่รถไฟ อย่างบ้านเรา หรือบ่อนชายบี่ ที่หมายถึง ที่ขายตัว อันนี้เข้าใจผิดอันตรายนมาก หรือ แม้แต่จะไปซื้อทอง เพราะคำว่าทองที่นี้ หมายถึงทองเหลือง หากต้องการทองคำ ต้องใช้คำว่า “คำ”

เท่าได้ : เท่าไหร่

แพง : แพง

มักหลาย : ชอบมาก

ลดได้บ่ : ลดหน่อยได้ไหม

ชอกซื้อ : หาซื้อ

ทอง : ทองเหลือง

หลายโพด : มากไป

อันนี้แม่นหยัง : นี้อะไร

อันนั้นแม่นหยัง : นั้นอะไร

ลดจัก : รถมอเตอร์ไซด์

สามล้อ : รถสามล้อ

ถึก : หนัก

จักรคิดได้ : เครื่องคิดเลข

แพงหลาย : แพงมาก

หลูดราคา : ลดราคา

คำ : ทองคำ

คำกิไล : ทอง 99 เปอร์เซนต์

น้อยโพด : น้อยไป

หยัง, แม่นหยัง : อะไร

ลดใหญ่ : รถยนต์

ลดถีบ : รถจักรยาน

ลดเม : รถประจำทาง

แอ็ดซัง : เบนซิน

กาชวน : ไชล่า

ปิล็อด : นักบิน, กัปตัน

โอแดส, สาวอากาศ : แอร์โฮสเตส

เดินบิน : สนามบิน

เดินกีฬา : สนามกีฬา

ปี้ : ตั้ว

ปี่ยน : ตั้วเครื่องบิน

บ่อนขายปี้ : ที่ขายตั้ว

ข้าวของ : กระเป๋า, สัมภาระเดินทาง

หัตพุด ภาษาลาว : หมวดอาหาร

มีคำน่าสนใจหลายคำเลยคะ หมวดนี้ที่เราอาจจะเข้าใจผิดกันได้ง่ายๆ อย่าง คำว่า ผ่าอนามัย ที่หมายถึง กระดาษทิชชู แล้วก็ น้ำหวาน ที่หมายถึง น้ำอัดลม การไม่รู้ อาจทำให้เราได้รับการบริการแปลกๆ ก็ได้คะ

ข้าวเช้า : อาหารเช้า

ข้าวสววย : อาหารกลางวัน

ข้าวแลง : อาหารเย็น

แตงกิน, ทำกับข้าว : ทำอาหาร

ร้านกินดื่ม : ร้านอาหาร

กินเข้า : กินข้าว

ซิ่นงัว : เนื้อวัว

ซิ่นหมู : เนื้อหมู

หมูปิ่น : หมูหัน

ผักชู : กะหล่ำปลี

หมากเผ็ด : พริก

หมากไม้ : ผลไม้

หมากเขียบ : น้อยหน้า

หมากฮุ้ง : มะละกอ

หมากนัด : สัปรด

หมากจวง : ชมพู่

หมากม่วง : มะม่วง

หมากโม : แตงโม

หมากเกี้ยง (ใหญ่) : ส้มโอ

ข้าวเจ้า : ข้าวสววย

ข้าวเปี้ยก : ข้าวต้ม

ข้าวคั่ว : ข้าวผัด

เผอ : กวยเตี๋ยว

หม้า : ใส่อั่ว

คั่วหมี่ : หมี่ผัด

ซิ่นจุ่ม : แจ่วฮ้อน

น้ำบอลิสุด : น้ำเปล่า

น้ำหวาน : น้ำอัดลม

น้ำก้อน : น้ำแข็ง

ซาเย็น : น้ำแข็งใสชา

ซาหวานเย็น : ซาด้าเย็น

กะแลม : ไอศกรีม

ขนมคู้ : ปาท่องโก๋

ข้าวจี : ขนมปัง

แซ่บหลาย : อร่อยมาก	ฮ้อน : ร้อน
ลี้ม : เปรี๊ยว	แก้ว : ขวดน้ำ
ท่อดูด : หลอดดูด	จอก : แก้วน้ำ
แก้ว : ขวด	ซาม : กะละมัง
ถ้วย : ซาม	เจ็ยอนามั้ย ผ้าอนามั้ย : กระดาษทิชชู
ไถ่เงิน : เก็บเงิน (เวลาไปทานอาหาร)	

แถมอีกนิด บทเบ็ดเตล็ดค๊ะ

โทละพาบ - โทรทัศน์ / ลูกศรไฟ - จรวด / ออนซอน - ประทับใจ
 ลอยน้ำ - ว่ายน้ำ (จริงของเค้าถ้า “จม” คงว่ายไม่ได้นะคะ)
 ส่องแสง - การรายงานและรับรายงาน
 ซ้อย - ฉั่น (ฉั่นนั้นคำว่า อย่าทำซ้อย หมายถึงว่า อย่าทำร้ายฉั่น ไม่ใช่ให้ทำแรงๆ)
 หมากเผ็ด - พริก / หมากไม้ - ผลไม้ / หมากเขียบ - น้อยหน้า
 ข้าวเปี้ยก - ข้าวต้ม / ม่วนซื่น - สนุกสนาน / สบู่ฝุ่น - ผงซักฟอก
 ฮักแฮง - รักมาก / มาง - ล้าง / ทั้งพวง - ทั้งระบบ
 ห้องประสูติ - ห้องคลอด / นางประสูติ - นางผดุงครรภ์
 ห้องมรสุม - ห้องไอซียู / ห้องปาด - ห้องผ่าตัด
 บี้มหอย - บี้มเซลล์ / นางสังขาร - นางงาม
 ผู้บัญชาการทหารสูงลิ่ว - ผู้บัญชาการทหารสูงสุด
 นางไม่เจียมสังขาร - นางงามตกรอบ 20 คนสุดท้าย
 นางไม่เจียมกะลาหัว - นางงามตกรอบ 5 คนสุดท้าย
 ผัวถาวร / เมียถาวร - สามี / ภรรยาหลวง
 ผัวบุญธรรม / เมียบุญธรรม - สามี (ซู้) / ภรรยาน้อย
 อัดเอกสาร - ถ่ายเอกสาร, ถ่ายสำเนา / ร้านแหกตา - ร้านถ่ายรูป
 แหกตาสამัคคี - ถ่ายรูปหมู่ / เอากัน - แต่งงาน

แหกซ้าย, แหกขวา - เลี้ยวซ้าย, เลี้ยวขวา / แหบ - อร่อย
แหบกะตึกกะต้อ - อร่อยมาก / ข้าวหลามแข็ง - หลอดฟลูออเรสเซนต์
ห้องแถวไหล - รถไฟ / งามกะตึกกะต้อ - สวยมาก
เจ้าผู้ตายहां - หล่อกมาก / น้ำแตก - น้ำพุ
กระทรวงพัวพันภายนอก - กระทรวงการต่างประเทศ
ผ้าอนามัย - ผ้าเย็น *เห อๆ / ผู้ชายปาก - ผู้ชายมีหนวด
ผ้ายันต์กันโลहित - ผ้าอนามัย / ฤๅปลิดชีวิต - ฤๅยางอนามัย
บักจอน ย่าง - Johny Walker *เฮ้ย วันนี้ไปดื่มบักจอนอย่างกัน เตื่อ....

สุภาษิตลาว...จำ

1. อดส้มจิ้งได้กินหวาน อดทนทานเวียกงานจิ้งแล้ว - อดเปรี้ยวได้กินหวาน
อดทนทานการงานจิ้งเสร็จสิ้น
2. แก้ออดสิบญ้อน หากสิได้ท่อนคำ - แก้ออดสิบทน จิ้งจะได้แห่งทองคำ
3. เข้าบ้านลิว ให้ลิวติดตาม - เข้าเมืองตาหลิว ให้ลิวติดตาม
4. ยามเมื่อลีลาย้าย แปะโสมให้มันคอง - ทำอะไรให้ดูตาม้าตาเรือ ควบคุม
กริยามารยาทให้ดี
5. อย่าได้เป็นดังเชื้อ ชะนีเดินควางไป - จงเรียบริ้อย อย่ากระโดกกระเดก
เหมือนชะนี
6. ฮัวหลายหลักจิ้งมัน ฟัน้องหลายชั้นจิ้งดี - รั้วหลายหลักจิ้งมัน ฟัน้อง
หลายชั้นจิ้งดี
7. ฟันเฮือไว้ หลายลำแฮท่า หม่าเข้าไว้ หลายแ่องแฮเฮือน - ฟันเรือไว้
หลายลำเผื่อหลายท่า แซ่เข้าไว้หลายแ่องเผื่อหลายเรือน (ควรทำเผื่อแบ่งปันคนอื่น)

หนังไทยที่ไปฉายในลาว

ถูกเปลี่ยนชื่อเป็นภาษาที่นำรักหลายเรื่อง เช่น

รักจริงๆ ให้ดินตาย - ฮักคักๆ ชักแหงกๆ

Brave Heart - ใจกล้า (จั่งเลยพี)

ลูกกำพร้า - ลูกบ่มีพ่อบ่มีแม่

จรรยาสุคติพาร์ค - กะปอมหลวงมางโลก

Titanic - ชู้รักเรือล่ม

Superman - บักฮึดถดถาลม

Face off - หน้าข้อยอยู่ปุ้น หน้าเป็นอยู่นี้

Speed - เบรคป๋ออยู่

Globalization - ฟ่าบักัน

My best friend wedding - เพื่อนข้อยเอาเมีย

Ghost - บั้นหม้อล่อผัว

โลกทั้งใบให้นายคนเดียว - โลกหมดหน่วยให้โตผู้เดียว

หนูน้อยพเนจร - บักน้อยตุหัดตุเห่

สองสิ่งหิ้งบัลลังก์ - สองสิ่งหิ้งตั้งนั่ง

Spiderman - ผู้ชายลายแมงมุม

Vanilla Sky - ท้องฟ้าน่าอร่อย

True Lies - ลัจจะโกหก

Star Wars - ไอศกรีมรูปดาว

Notting Hill - เขาหัวโล้น

Tomb Raider - ตุ่มหลายเต๋อ

☆☆☆☆☆

บันทึก

บันทึก

บันทึก

บันทึก

บันทึก

บันทึก

บันทึก